

British Museum

M U S Æ
B R I T A N N I C Æ,
È Poëmatis varii Argūmenti,

V E L

Hactenus Ineditis, vel Sparſim Editis &
Rariſſimis, conſtantes.

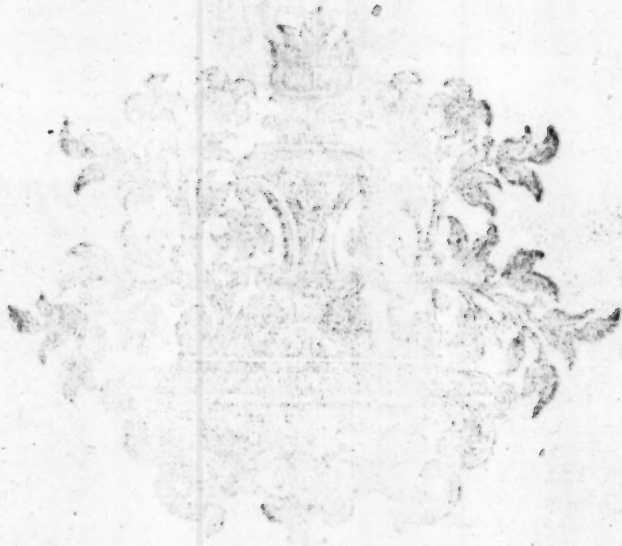
L O N D I N I :

Impenſis *E. Curll*, ad Inſigne Horologii & Biblio-
rum, & *E. Sanger*, ad Portam Medii Templi,
in Vico vulgo vocato *Fleet-ſtreet*. MDCCXI.

M U S
B R I T A N N I C A
E P O E M A T I S V A R I I A R G U M E N T I

V E L

ILLUSTRATUS INEDITIS VEL SPARSIM EDITIS &
RARISSIMIS CONTINENS

L O N D O N I
Impensis F. GALT, in hujus Libraria & Bibli-
opoli & F. GALT, in hujus Libraria & Bibli-
opoli in Vico regio. hujus Libraria & Bibli-

TABULA.

N Undina Sturbrigienſes, Anno 1702. Page 1	
Non dantur Ideæ Innatæ,	13
Rationes Boni & Mali ſunt Eterna & Immuta- biles, Authore T. Hill, Coll. S. Trin. Soc.	15
Tunbrigialia, Authore P. Cauſton,	17
Incendium Palatinum. Pridie Nonas Januarias (ſc. Die 4.) 1697. Authore T. Brockwell,	29
Mufica Incantans, ſive Poema exprimens Muſicæ Vires, Juvenem in Infaniam adigentis, & Mu- ſici inde Periculum. Authore Ro. South, A. B. ex Aede Chriſti, 1667.	14
Olivario Cromwellio, in Fœdera inter Rempub. Britannicam & Ordines Fœderatos Belgii Stabi- lita, 1654.	58
ODE, ad Henricum St. John, Armig. Authore J. Philips,	60
Ad PHYLLIDA. Per nuperum Comitem Roſſenſem,	64
Muſcipula, ſive KAMPOMYOMAXIA. Au- thore E. Holdſworth, Coll. Magd. Oxon.	65

T A B U L A.

*Tentamen de Arte Poetica. Authore Comite de
Mulgrave, Regis nuper Jacobi II. Hospitii Re-
gis Camerario Magno, & Secretioribus Consillis,
&c. Exinde Marobione Normannia, Ducisque
Buckinghamia, Pag. 81
Ex Anglico Latine redditum, per J. N. M. A.*

A D V E R T I S E M E N T.

*Lately Printed on an Elzevir Letter, in a new
Pocket Volume, a new Edition of*

TITI Petronii Arbitri (Equitis Romani)
Satyricon: cum Fragmentis Albae Graecae
Recuperatis, Anno 1688. nunc demum inte-
grum. Impensis E. Curll. Pret. 1 s. 6 d.

N U N D I

NUNDINÆ
STURBRIGIENSES.

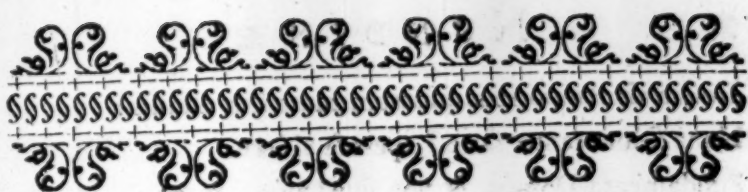
Anno, 1702.

Authore T. H I L L, Coll. S. Trin. Soc.

EDITIO SECUNDA.

NUNDINÆ STURBRIGIENSES.

Xpositas latè Cami prope flumina
merces,
Divitiasque loci, vicosque hominum-
que labores,
Sparsaque per virides passim magalia
campos,

Atlantis dic magne nepos, quem candida fertur
Cyllenes gelido peperisse in vertice Maja ;
Tu Deus ingenii, lucri tu diceris idem :
Te matutinis precibus mercator adorat
Anxius, innumerasque recensens ordine gazas,
Grande tibi Pario spondet de marmore signum,
Si bonus annueris, multusque advenerit emptor,
Si pellis fures, nec quicquam surripis ipse :
Ergo ades, & fidâ duc me per singula dextrâ.

Est in conspectu *Grantæ*, notissima famâ
Urbs, opulenta olim, Papæ dum regna manebant,
Et servile jugum ; Domus hic fundata vetustâ
Religione stetit : sanctæ tenuere Sorores :

Nostra ah temporibus quantum mutantur ab illis !
 Nunc solum tantæ fas est operosa videre
 Fundamenta Domûs, & non sine laude ruinas :
 Sanctarum at remanent vestigia nulla Sororum.

Incipit ex illo notos *Sturbrigia* campos
 Ostentare procul : (vocis quænam hujus origo,
 Quam patriam agnoscat, *Britonâsne* an *Saxonas* inter
 Nata sit, an *Danos* potius velit illa parentes,
 Quærere distulimus ; — *nec fas est omnia scire*,)
 Quam simul aspicias, totam huc migrâsse putares
 Sedibus avulsam, quam *Thamisis* alluit, urbem.

At, prius optati quam sifteris æquore campi,
 Pauca docendus eris ; paucis, adverte, docebo.
 Quisquis es, ô igitur moneo, dum Sirius ardet,
 Pulvereasque ciet tempestas plurima nubes,
 Si tantum paucos, iterumque iterumque rogando,
 Extorquere asses potes a custode severo,
 Ire Pedes noli ; longum est iter, & tibi rhedam,
 Quâ vectere, bonam solidi pars quarta parabit.
 Non tamen hâc ratione velim te scandere currum,
 Quâ Corydon nostram, qui nuper missus in Urbem,
 Viderat hand unquam rhedam, nisi quâ pater olim
 Et fœnum, Cereremque domum portare solebat.
 Artificis miratur opus, fabricamque, rotasque,
 Axemque, & quid non ? sedet ille, insuetaque vultu
 Gaudia testatur, nec jam tibi, Phœbe, caballos

Invidet

Invidet ille tuos, licet ipsum sæpe Magister
(*Nasonis* quondam legeret cum dulce poemâ)
Multa Phlegonte super, super & Pyroënte doceret.

Præterea est operæ pretium, nec parva voluptas
Audire Aurigas convitia mutua dantes;
' Huc, Domine, unus ait, bijugi mihi namque parati
' Expectant virgæ monitum. — Solertior alter
Clamantis prævertit equos, & fede relicta
Defluit in terram pernix, & talibus inquit,
(Ostia dum pandit, mollitque sedilia dextrâ)
' Ne quæso, ne crede isti: mendacior alter
' Non est; nam, quamvis se dixerit esse paratum,
' Ingrediare modò, faller, cogetque federe
' Invitum, nectetque moras, pluresque manebit;
' Te contentus Ego. — Quid non facundia possit!
Ille quidem suasit, penitusque intraverat unus
Pes currum, primoque in limine pendulus hæsi;
Non tulit hoc alter, plenus sed defilit irâ
Torva tuens, ceu sæpe canis, siquando voracem,
Dentibus infrendens albis, meditetur in hostem
Horrida bella, velitque abreptam ulciscier escam.
Pone venit tacitus, colaphumque infringit; at ille,
(Sensit enim) pariter respondet, & ictibus ictus
Ingeminat: quanto, proh Divi, utrinque fragore
Insonuere genæ, gemitumque dedere crepantes!
Exemplò coeunt vulgus, studiisque repente
Scinduntur variis; partes, prout cuique libido est,

Accipi-

Accipiuntque suas, & dant solantia dicta,
 Dum favet aurigæ huic alter, favet alter & illi.
 ' Tolle caput, solidoque magis confide cerebro
 Dixerat Hic: ast Adversarius — ' Ilia subter
 ' Pugnosingere nunc, animamque huic excute totam.
 Talibus inter se monitis hortantur amicum
 Quisque suum, donec tandem civilis Enyo
 Bacchari cœpit jam latiùs, undique serpit
 Dira lues, pugnam ornat quisque, legitque virum vir.
 Tum verò avulsos, auræ ludibria crines
 Cernere erat, largosque cruoris currere rivos.
 Hic Ego (nam nec me famâ labor Isthmius unquam
 Clarabit pugilem, nec sunt ea prælia cordi,)
 Dum nesciret adhuc cui det Victoria laurum,
 Et dubiis nunc huc nunc illuc tenderet alis,
 Pugnantes de me linquo, currumque propinquum
 Scando citus, camposque peto, celebresque tabernas.
 Quò simulac ventum, nummo de more soluto,
 Dimitto Automedonta meum, vicosque per omnes
 Erro vagus, quocunque pedes, animusque ferebant;
 Et modo per densus saccorum ducor acervos,
 Difficilis modo fit per olentes femita pisces;
 Nunc obstant carpenta viæ, nunc tardat euntem
 Turba frequens hominum, lassas jam verberat aures
 Raucus clamor anûs, vendentis poma, nuceſque:
 ' Elige, quæ mavis, sunt optima poma, nuceſque.

Parte aliâ, buccas inflatus turpiter ambas,
 Stat tubicen, populumque vocat, mirac'laque pandit.

' Hic

- ‘ Hic Elephas, hic ille, inquit, *Getulia* qualem
 ‘ Non vidit, cujus conscendere nobile dorsum,
 ‘ Si foret in terris, optaverit *Hannibal* ipse;
 ‘ Denos ille homines, ingentia pondera, tergo,
 ‘ Aure utrâque duos, toridemque proboscide gestat;
 ‘ Reginæ nomen si tantum audiverit *ANNÆ*,
 ‘ Gaudet & egregium placido ore fatetur amorem.
 ‘ At *Turca*, & *Turcâ Lodoix* immanior, iras
 ‘ Accendunt cordi, furiataque pectora versant.

Progressum ulterius me parvula charta, legendam
 Festivus quam præbet homuncio, sistit, at illa
 Spirantis miranda refert spectacula ceræ.
 Illic defuncti circum regale *Wilhelmi*
 Stant comites bustum, dominumque queruntur ademptum.
 At tu, spectator, focias ne respue guttas
 Miscere, extremum meriti vectigal honoris.
 Parte aliâ ingreditur, plausûque accepta secundo
 Imperium *Anna* capit, soliumque ascendit avitum.
 Stat simul *Eugenius*, palmam cui bella recentem
 Æternasque parat felix victoria laudes.
 Horrida sed *Puer Hispanus* non sustinet ora,
 Et quærit latebras, & currere velle videtur.

Quò tamen usque inter pomæria sola vagamur?
 Actum quippe nihil, mediam nisi protinus urbem
 Visimus, inque ipsâ vestigia pono Suburrâ.
 Hic autem, quod cunque ingenti cernitur orbe,
 Pulchra tibi præstant compendia, sive tabernas
 Diversas, hominum seu contemplabere mores.

Qualis

Qualis ubi pulsis procul æstas aurea nimbis
 Ridet, & ad notos, redolentia pabula, flores
 Hybleas invitat apes, pars roscida circum
 Prata volant, referuntque thymo turgentia crura:
 Condere pars latebras, pulchrisque liquentia mella
 Certatim stipare favis, opus acriter urget
 Quæque datum, resonant cellæque & cerea regna;
 Haud secus exercet sese per compita vulgus
 Mercuriale, instant operi, quò quemque parandi
 Dulce vocat studium, diversa que cura negoti.
 Tum merces culpæ emptor, laudare paratus
 Venditor, insidiasque, alternaque retia tendunt.
 Cum lucro, quodcunque potest, mercarier alter,
 Alter vendere avet, cautusque & providus audit,
 Si male prudentem quis fallere possit amicum.

‘ Novi ego, dicebat quidam, (simul explicat omnes,
 Quotquot habet, versâtq; manu, quamq; ordine, merces)
 ‘ Quàm soleant omnes proprias res tollere, contrà
 ‘ Deprimere alterius, sed sic mihi prospera cuncta
 ‘ Cedant, ut non his meliores mercibus usquam
 ‘ Invenies, quamvis cunctas scrutere tabernas.
 ‘ Nec sum ex illorum numero, qui plus semel huc se
 ‘ Haud conferre audent, mercatorve unius anni:
 ‘ Nam quoties hoc tempus adest, haud segnius & nos
 ‘ Adsumus, ut jam non redeat constantior annus.
 ‘ Omnes me nôrunt; decimus *September* habetur,
 ‘ Ex quo me vidit vicinia tota morantem

‘ Hâc

- ' Hâc ipsâ statione — loqui jam plura volenti:
 ' Nil equidem hæc habeo contra quod dicere possunt;
 ' (Emptor respondet,) pretium sed displicet — 'Eia!
 ' Siqua fides, ago jam tecum, quo, si pater esses,
 ' Tecum agerem pacto, fraterve, (nec ille profecto
 Mentitur, fratrem fraudare, patremque paratus.)
 ' — Hæc aliis narra, nam nos non credimus: An tu
 ' Nil unquam me emisisse putas? Quid denique prodest
 ' Quod sit mercatura quotannis, vendere merces
 ' Si pluris non *Granta* solet? proinde accipe, si vis,
 ' Quod dixi, pretium — Posses modo, at hæcce minoris
 ' Auferet à me nemo, foris ego claudere certe
 ' Prætulerim, vacuâque domum migrare crumenâ.
 ' Ut libet, & valeas — Et tu. — Vix protulit unum
 Ille pedem, vocat hic abeuntem & talia fatur:
 ' Dure nimis cur ah prohibes me vivere? verum,
 ' Quando ita vis, numera nummos, & quod petis aufer?
 ' Spero loci posthac quod non eris immemor hujus;
 ' Quandocunque opus est, veniesque benignior olim.
 ' Scit cælum, scis ipse, licet non scire fateris;
 ' Quam mihi nil ex hoc possit contingere lucri.

His reliqua inter sese agitat commercia turba
 Fraudibus; è cunctis cognoscere sufficit unum.

Jam verò deflecte oculos, paulumque togata
 Turba vide quid agat, namque hic versantur & ipsi,
 Quorum pulvereo verruntur Syrmate vici.

Æris egens liquis, (qualem persæpe fuisse
 Me non diffiteor, neque enim me inopem miserumque
 Si Fortuna tulit, vanum tulit atque superbum.)
 Huc illuc errare, oculosque per omnia circum
 Ferre avidos amat, atque animum oblectare tuendo.
 (Ah miseras plantas, dominus queis contigit iste!)
 Nil agit infelix, nec, quod speravit, habebit.
 Tantum inter densas, spectacula splendida gazas
 Ambulat indefessus, ibi suspirat, & cheu!
 Cur tantum arridetis ait? vel cur ego pauper,
 Cum tantum arridetis? — inanibus indulgere
 Nil refert votis, nec adest clamata Pecunia;
 Obstant fata, malique ira implacabilis astri.

Sunt, quibus unum opus est, ubi fervet plurima turba
 Crispatos ferro crines, myrrhæque madentes
 Ostentare; satis nempe hi fecisse videntur,
 Si placeant vulgo, nymphæve morentur ocellos.

Est quoque, quem præceps juvet alea, cernere talos
 Currentes gaudet, sonitumque audire fritilli.
 Ah fuge damnosos jactus, fuge cautus avara
 Tecta procul, nam ni flavo tibi virga metallo
 Pullulet, auratæque fluat Pactolus in arcâ,
 Heu! frustrâ amissos flebis cum tempore Nummos.
 Ille igitur solus vellem huc descendat, abundè
 Æris cui, cerebrique parum est, cui crassa Minerva
 Blanditur, sortemque jubet sperare faventem.

STURBRIGIENSES.

9

Huic etenim, infanti quondam, charissima mater
Pingue caput mulcens, macte, o mi parvule, dixit,
Macte puer, nam si quid anus, si quid sacra veri
Vox habeat, multos non illaudata per annos,
Fortunatus eris. —

E regione domus trabibus contexta salignis
Cernitur, ignavis sedes lassique viarum
Opportuna satis : spatiosas possidet ædes
Grævus homo (ut perhibent) quocum certare nec audent
Pindarus hic noster, sordetque *Batesius* ipse :
(*Dorothea* una novo rivali cedere nescit :
Dorothea, ingenio pollens, & mille placendi
Artibus, & cuncti gnara & studiosa palati.)
Non illo quisquam fragrantem fundere Team
Scit melius, dulcemve molâ versare Coccoam.
Hanc, angusta obstat si res majoribus ausis,
Ne dubites intrare casam, tibi scilicet auro
Non opus est ullo, nec copia quæritur illic ;
Sed bene securum reddent te quatuor Asses :
Hos modo fer tecum, te non felicius alter
Tecta subit, nulli plures solvuntur honores ;
Omnibus unus honos, & sedes omnibus una,
Defunctas Orcus non accipit æquior Umbras.
Hic quodcunque novum Aufoniis molitur in oris
Eugenius, legitur : miseros seu fallere Gallos
Fraude velit, bello seu credere malit aperto ;
Seu virtus sit, five dolus, mirandus utroque.

Victrices, en! cerno aquilas, atque omina lætus
 Accipio, haud illæ frustra per nubila pennas
 Exercent, solum assuetæ portare Tonantem.
 Sed neque quid nostræ valeant audire phalanges
 Te pigeat, sunt & nobis pugnare parata
 Pectora, difficilemque haud averfantia Martem.
 Quid non *Churchilii* dextrâ sperare licebit
 Auspiciisque *Annæ*? Gallorum *Flandria* Strage,
Cressiacique iterum spumabunt sanguine campi.
 Ite alacres igitur quæcunque in prælia, fortes
 Ite Animæ, Superi pro vobis arma capeffunt
 Omnes, inque ipsum sua stant perjuria Gallum.
 Forte quid *Ormondus* faciat, quâ classis arenâ
 (Illa catenati elassis regina profundi)
 Vela legat sinuosa & opimas terreat oras,
 Pagina narrabit verax, sed ne tamen illi
 Tu pius intereâ felicem parce vovere
 In Patriam reditum, & partas sine sanguine lauros.
 Compeditibus duris inimicas vinciat auras
 Æolus, & rutæ pateant remeantibus undæ.
 O si, quod vellem, possem quoque; me neque vates
 Andinus caneret melius, nec cederet Heros
 Heroi Iliaco, bello & pietate, Britannus.
 Justior has quanquam partes, famamque Patroni
 Arriperet *Rhedycina*, Deus cui dulcia dudum
 Pocula, Castaliosque indulxit amicior haustus.
 Atque Ego, si faciles risissent forte Camænæ,
 Nobilius molirer opus: Tu *Granta*, beata

Audires,

Audires, Tu *Granta*, duo cui lumina præbet
Seymoriana domus, neq̃ enim mihi dicere fas est
 Patre magis natone tumes, dum fortiter arces
 Alter Palladias tibi protegit, ornat & alter.
 I decus, I nostrum ; sic, cum longæva senectus
 Communem abripuit nobisque tibi que parentem,
 Restet adhuc, cui mox Academia deferet ultrò
 Maturos fasces, nec sese sentiat orbam.
 Quo vehor ? Icariis ausus me credere pennis,
 Ah ! demens, onerique impar sub mole fatisco,
 Ulterius vetuere Deæ, & jam Cynthius aurem
 Vellens, inceptum repetam jubet argumentum.

Haud procul hinc turris, nubes quæ mole superbâ
 Pulsat, ubi dulcesque lyræ fidiumque sonora
 Arrectas plebis concordia detinet aures.
 Clausas densa fores circumstat turba, stupetque,
 Miraturque sonos, & tinnula comprobat Æra ;
 Hic aliquis visus fociis festivior, (illi
Andrea cognomen ; quis barbarus iste rudisve
 Usque adeo vivit, cui non est *Andrea* notus ?)
 Ut multos intro invitet, faciatque lucellum,
 Ante fores sublimis adest ; hunc pileus ornat
 Versicolor, pictis & floribus æmula vestis :
 Tam pulchram non, Iri, geris, licet induat ipse
 Vestimenta tibi Deus, & sit sartor Apollo.
 Hic stultum simulat, gaudetque jocosus haberi,
 Sed non & simulâsse fatis ; vult namque videri

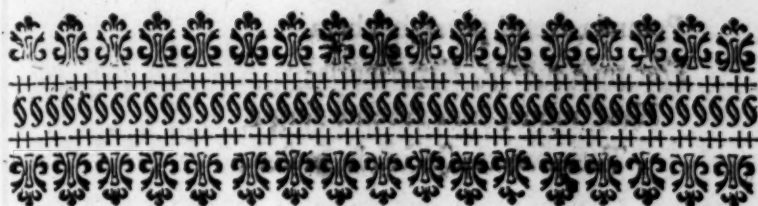
Stultus,

Stultus, & est. Querno quem nitens fuisse colonus
 Suspicit, inque hilares solvit dura ora cachinnos.
 Ah! ne te intrandi capiat tam dira cupido,
 Nec tantum mirare melos, Rhodopeia quamvis
 Plectra redisse putes, fabricataque itamina Thebas.

Est homo, qui incedit nigra comitante Catervâ,
 Cui Baculum insigne officii, quo pellere turbam
 Obstantem, valeatque fores effringere clausas.
 Non tam Myrmidonum turbâ stipatus Achilles
 Trojanos terrere duces, pavidosque solebat
 Sectari Phrygas, immensumque fugare per Æquor.
 Hunc, Juvenes, vitate virum, comitesque nefandos;
 Præcipue si quem decorabit *Purpura* nota,
Purpura nota nimis: frustra effugisse severi
 Censoris ficto moliris nomine multam;
 Index vestis erit, manifestabitque latentem.
 Tunc tibi tempus erit, magno cum optaveris emptum
 Intactum limen, cum tympana rauca melosque
 Oderis, & monitus serò experiere fideles.

Hoc ego consilium discedens linquo manenti;
 Nam me, pertæsum turbæ, magnique laboris,
 Et Phœbi ductum exemplo, qui fessis & æger
 Rhedâ præcipitem fugiente relinquit Olympum,
 Ad *Grantam* revehit currus propriosque Penates:
 Hic Auriga suos, hic sistit Musa caballos.

Non

Non Dantur

IDEÆ INNATÆ.

HÆC unde rerum tanta scientia
 Quâ Mens superbit? Scilicet Artifex
 Impressit æternus tenaci à
 Principio sua signa ceræ?

Hinc illa dives, quam tibi vendicas
 Intus, supellex; hinc bona copia?
 Hoc fonte derivata, felix
 Jugis aquæ tibi vena manat?

Erras: nec arvum, nî labor improbus
 Et vomer adsit, messibus horrea
 Implebit optantis coloni
 Triticeis Cererisq; dono.

Neglecta squalet, nec sterilis minùs
 Humana Mens est; femina nî sua
 Jactaret Usus, nî labore
 Fingeret assiduòque cultu.

Po-

Potanda aventi porrigit ubera
 Fœcunda nutrix, Experientia;
 Hinc robur, hinc labente surgit
 Tempore conspicienda moles :

Tabella, cunctis nuda coloribus,
 Qualis videtur: nil animum movet,
 Quanquam figuras sustinere
 Mille potens, Opifex priusquàm

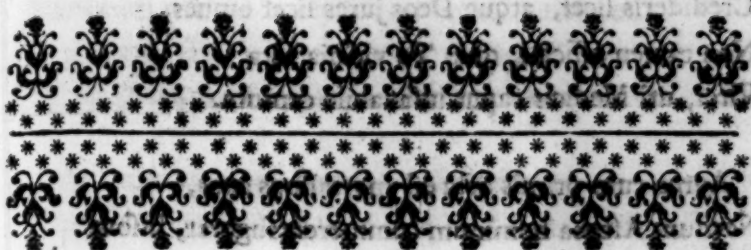
Succosque prudens & calamus paret:
 Tum demùm amœnus verticis asperi
 Prospectus, apparetque suprâ
 Capripedum Dryadùmque lusus.

Aut quale fuscæ Marmor in Africæ
 Solo recisum, sumere idoneum
 Quoscunque vultus, seu Diana
 Seu Cythærea magis placebit :

Informis, ater, sub pedibus jacet,
 Donec politus Phidiacâ manu
 Formosa tandem destinata
 Induitur Lapis ora Divæ.

Jam jàmque ponit duritiem placens,
 Et nunc ocelli, & gratia mollium
 Spirat genarum, nunc labella &

F I N I S.

RATIONES

BONI & MALI

SUNT

Eternæ & Immutabiles.

TU, quicumque simul confundis Fāsque Nefāsque,
 Virtutēque nihil censes, nisi Nomen inane,
 Ni contrā Leges & Consuetudo valerent :
 Siquis forte Tibi, pleno cum Sol nitet orbe,
 Jamque dies medius cœlo spectabilis alto est,
 Esse diem medium, Solemque nitere negaret;
 Nonne hominē egregiē demirareris ineptum,
 Et prorsus mente hunc, vel fronte carere putares?
 Ipse quid? en! Vitii, fortis Patronus & acer,
 Causam agis; an sanū credis Te, animōque valentem?

D.

Cre-

Credideris licet, atque Deos jures licet omnes,
Non tamen efficies, quin Te vicinia tota
Vitet, uti Medicis caput insanabile centum.

Aurea cum primis acta est mortalibus ætas,
Necdum Astræa hominum commercia fugerat, infons
Quisque fidem coluit, manibusque & pectore purus
Traduxit vacuam scelere & formidine vitam.
Non quia Licetoris virgas, sævamque securim
Sanguinei extimuit; sed nondum exempla parentum
Exciderant animo, nec longé a fonte remotus,
Cœnosa haurire infelix cœperat undas.

At simul ejecto Vitia irrupere Pudore,
Disrupto rapidus veluti solet obice Torrens,
Condere tum leges, siquos reverentia Divum
Movit adhuc, cœpere, fides ne, sacræque jura
Ipsaque Virtutis penitus monumenta perirent.

Quod si non aliqua, ut misere contendis, inesset
Vis nativa Bono, quæ lege antiquior omni,
Cur non, cum in Vitium proni rapiamur, honestis
Postpositisque bonis, inhonesta & prava jubentur?

Scilicet æterna est Virtus, quæ, Regule, visa est,
Tam formosa Tibi: certè Dea, Regule, visa est,
Ausus eras præ quâ lachrymantes rejicere a Te
Uxorem, natosque tuos, certusque redire,

Pœnorum

Pœnorum rabiem & crudelem temnere mortem.

Ergo etiam seri, post tot quoque sæc'la, Nepotes

Usque student, & te tacito venerantur honore.

At, lucis metuens, tenebras, & noctis opacæ

Tegmen amat Vitium; sed nec densissima noctis

Umbra valet miserum a *seipso* celare Nocentem.

Intùs agit stimulos mens conscia, seque flagello

Insequitur cæco, Tortore ferocior omni.

Nec quenquam ergo adeo rationes egere putarem

Qui, si quod turpi satagit conquirere fraude,

Lucrari illud idem posset sine fraude, negaret;

Et voti nollet fieri, nisi crimine, compos.

Jam, sibi qui ignoscit, propriis vitiis fatis æquus,

Censorem mendosus agit; deservit & ipse,

Censurâ dignum si quidquam admiserit alter.

Rusticus olim adiit consultum juris, ut aiunt,

Percontaturus quid Lex sentiret in hâc re:

Bos Vicini, inquit, sepem perrupit, agelli

Tutelam nostri, & viridem pede pressit aristam. —

Pressit aristam, ais, & sepem perrupit? Abito,

Secures; causâ vinces: mî crede refartum

Hoc Tibi prægrandi præsto cum fœnore damnum.

Rusticus hic,—Satis est: Bos nam Tuus: imò, ait alter,

Si Meus, est longé res jam diversa profecto.

Quàm

Quàm ridenda tuos benè pingit fabula mores!
 Qui, si de propriis perdas quid vivè dolove,
 Protinus exclamas, & juras, ut tuus est mos:
 Nilne Dei curant mortalia? Fulmina cessant
 Cur, tam formidata, & vindex flamma Tonantis?
 Jam virtus non Umbra Tibi est, jam Fāsque Nefāsque
 Sunt aliquid; cœlesti agnoscis origine nata.
 At violata fides si Te ditaverit auro,
 Tum Superumque minas, & bruta Tonitrua spernis,
 Sub pedibûsque jacent leges, & vincula Sacra.

Nequicquam: namque haud Virtus mutabilis auro
 Arbitrio popularis, honore orbabitur æquo.
 Ante etenim versus cedit color ater in album,
 Ante diem Luna efficiet, Phœbûsque tenebras,
 Quàm Diva exciderit Solio, quo fixa per omne
 Perstitit, & perstabit in omne immobilis ævum.

TUNBRI-

Tunbrigialia.

Rime Poëtarum, præclarâ gente **FR O-**

HOCKA

E dite, major *avis*, nobis data vestra

fuere

Tunbrigia ad Fontem miranda Poë-

mata, necnon

Replêrunt vacuum summâ dulcedine Mentem;

Verum conanti condigna rependere, non mi-

Sufficiunt, cheu! vires: (quid enim irrita tardo

Cum Genio Dôctrina potest?) non divite venâ

Adversans *Natura* beat; non *Musa* frequenti

Uto sollicitata favet; tum mitior adsit

Si nobis, haud digna queam: tamen usque refectus

Tanti fontis aquis iterum tentabo, *Voluntas*,

Obscuro, quæ defunt, vestra in me suppleat æqua,

Nec malè tornatum contemnat *Carmen Amici*.

Quidnam agimus rogitas; quânam fulti arte jocosâ

Ac hilares tempus consumimus; improba *Mentem*

Num *Cura* invadat; tueamur *Corpora*, dirum

Tristitiæ *Virus* pellamus; quomodo chara

D

Et

18 TUNBRIGIALIA.

Et Domus, & Conjux, & Nata, & Filius absens
 Non Animum turbent, quæsitæque gaudia rumpant ?
 Tu tandem Fautrix adsis mihi *Musa* canenti,
 Desque hæc ut valeam jucundo dicere versu.

Mox ubi grata quies lassos reparaverit artus,
 Et tristi pulsâ caligine noctis opacæ
 Ostendat lucem rubicunda *Aurora*, comamque
 Splendentem *Phæbus* referens illuxerit orbi,
 Ad Fontem lento gradimur pede; saxa nec ignes
 Obstant. (procedo tabaco nam fortior hausto)
 Confestim advolitat quæ pocula porrigat ultrò
 Plena perennis aquæ, quam fons sine munere donat,
 Qualem nec *Latium* novit, nec *Græcia* jactat:
 Illa beat siccos sæcundâ stirpe parentes,
 Deciduumque facit post funera vivere nomen:
 Illa domat Febres, & si malè calculus hærens
 Renibus aut peni languentia viscera torquet,
 Illa fugat, pellit curas, & nubila menti
 Discutiens aptat doctis, sacratque *Camænis*.

¶ Atra (olim) Bilis, Febriumque per intima grassans
 Ossa cohors, crassoque obstrictis sanguine venis,
 Viscera, cor, stomachum invadens arcemque cerebri,
 Me exanimem, penè ad *Stygias* detruferat undas:
 Accurrunt Medici, festinat Pharmacopolæ
 Tota Taberna, ruunt, conjunctis viribus acres
 In lethale agmen; rident Bilisque Febresque
 Conatus, vanasque minas, & cedere nolunt:

Genua

Genua labant, gelido divulsa & membra tremore;
 Mors properata manet, nec spes erat ulla renasci.
 Ni tua Lympha, favente Deo, Fons, fuderat hostes,
 Morbisque & letho ereptum servarat amicis.
 O Fons nulli impar! meritos tibi condere honores
 Quis par esse queat? tua laus (si carmina nostra
 Digna legi fuerint, nec edax aboleverit ætas)
 Vivet in æternum, nullis ignota *Britannis*.

Hos inter calices, per amœnas arboris umbras
 Hinc illinc patulos jactantis in æra crines
 Usque vago, possim ut gelidos tolerare liquores;
 Migrâsse huc jures *Venerem, Nymphasque Britannas*.
 Mirè argentatâ splendentes corpora veste,
 Captatum insolito juvenesque virosque nitore;
 Incessus stupeas verecundos, corporum honores,
 Divinas facies, multo fulgentia colla
 Auróque & gemmis, quæ vel dedit *India* dives,
 Vel cautus tulit *Afrorum* Mercator ab oris.
 Non aliter, *Paride & Graiis* comitata puellis,
Tyndaris ad *Phrygias* fertur spatiata carinas.
 Dumque vagi circumferimur, vel tibia melos
 Grande sonat, fidibusve implentur mollibus aures;
 Harmonicâ ad chordas resonante per æra voce,
 Utque Deus faveat, media inter pocula ritè
 Sacra Deo facimus; quippe hîc posuere Sacellum
 Nuper *Hydropotæ*. Nec spernitur herba tabaccum,
 Vertitur in fenum in selectis ædibus, arctis
 Hausta tubis, stomachchi sedans accensa tumultus.

Hic garrere vacat, sophiz alter, sustinet alter
 Legumque & juris partes, hic religionis
 Bella movet fervens, lepidus quis narrat aniles
 Fabellas; alius, quota jam hora est? anne meatu
 Lympha fluit facili? profluxit copia quanta?
 Dic fodes: O te felicem! nonne tabellæ
 Londino hesternæ quicquam? quas *Gallicus* urbes
 Rex crebris cepit bellis? quid si arma moveret
 Rursus? an *Hispanum* & *Belgas* cum *Cæsare* & *Anglis*
 Sistere posse putas? nobis *Hungaria* quidnam?
 Christiades-ne *Budâ* potiuntur? quidve *Polonus*
 Rerum agit? aut *Venetus*? dic, O bone, nupera quasnam
 Tempestas valuit saxis illidere puppes?
 Proh dolor! an tantis fera sævit unda ruinis?
 Dum fumum & linguas exercent labitur hora.

Sunt quos, inter aquas, fallax excussa fritillo
 Alea, & incerti spe ludens anxîa lucri,
 Heu! perdit, spoliaturque paternis turpiter agris:
 Sed me à fundivorâ servas Deus altè *Charybdæ*.

* Ipse inter chordas & pocula curo culinæ,
 Ne bella indicat venter mihi tristia latrans;
 Dantur ad hospitium nam nulla obsonia venum.
 Imâ valle jacet prope Fontem longa patens
 Arbore planities circumdata; maxima qua pars
 Potantùm (dum plectra movent, Lymphasque ministrant)
 Nunc huc, nunc illuc repetitis passibus errant:
 Mercibus hic dapibusque forum, quo vix datur ullum

Lau-

Lautius, aut æquè felix emptore frequenti.
 Huc *Rija*, quoque die, scombro, soleasque, scarosque,
 Ostreaque, & caneros, conchas, rhombosque salaces,
 Piscium & omne genus, quos unda *Britannica* nutrit,
 Mittit ab Oceano; noctemque diemque fatigans
 Ne vel tantillâ lædant putredine gustum.
 Gobio, mullus adest, anguilla, & carpio, trutta,
 Et perca, innumeras dat enim piscina propinqua, &
 Flumina vicinos præterlabentia campos.
 Nec lepus, aut porcellus abest, nec alauda, nec anser,
 Nec capo, nec perdix, nec versicolor phasianus.
 Turdus, anas, passer, gallus, gallina, columbus,
 Et quam jam pridem nobis dedit *Africa* tellus,
 Nunc sese indigenam clamans, jucunda volucris,
 Et variam omnigenis imitata coloribus *Irim*,
Argiva Junonis avis cygnusque juventâ
 Laudandus, passim prostant; aviumque cohortes
 Clarum triticeæ donant queis nomen aristæ.
 Coelum iterum (ut quondam) dicas pluvisse volucres;
 Usque aded, fora, pennigerum crebra agmina densant.
 Quantâ ovis, assiduus, vitulique, agniqûe, bovisque,
 Carne onerat lanus, sole accedente, macellum!
 Natas escæ herbas, quasque alma *Britannia* gignit
 Fruges, aut stomachum quæ condimenta labantem
 Restituissè valent, varioque placere palato,
 Seu sale, seu valido condita requiris aceto?
 Libum, aut scriblitas, aut qualescunque placentas,
 Deliciasve cupis? vasta horum est copia, namque

Accola

Accola non dubitat confertim adferre colonus.
 Zinziber, atque piper, quæque *Indus* aromata uterque
 Classe, novo Oceano, nostras dimisit ad oras,
 Affluxere foro, quæ gratum emittere odorem
 Tusa solent, suavemque cibis præstare saporem.
 Mellitæ cannæ quem machina multa liquorem
 Exprimit arte novâ (crebrâ fornace recoctum,
 Fictilibus testis siccatum, & fæce solutum)
Barbada & *Mevis* tulit & longinqua *Jamaica*;
 Extortum baccis rarò fallentis olivæ
 Succum, multiplices uvas ardente resectas
 Sole, *Adria*; & flavum *Virginia* flava tabaccum;
Rhenus, & *Hesperia*, & *Teneriffa* & *Gallia* vinum.
Londinum nequeat magè consuluisse culinæ,
 Indomitæque gulæ. Vel perditus helluo cænam
 Instruere, & lautis aveat laxare saginis
 Infamem stomachum. Non jam maria omnia circum
 Sollicitè, immenso quærenda cibaria sumptu;
 Ut fertur quondam fecisse *Vitellius*, omnem
 Qui non erubuit coenâ pessundare fiscum:
 Una vel innumeras cumulet *Tunbrigia* mensas.
 Aurea quis numeret? quis vasa argentea? vestes?
 Lintea? resque alias queis pressa taberna laborat?
 (Nam fora continuis stant circumsepta tabernis:)
 Annua vix plures jactet *Sturbrigia* merces.
 Absorptis de more scyphis, dapibusque coëmptis,
 Lentus ad hospitium redeo; hîc plerumque tabaccum
 Otia odorifero fallit bene grata sapore;

Prandia

Prandia post paulò stomachus sibi debita poscit:
Tum vitulus, porcellus, avis, piscisve, lepusve
Languentes renovant vires, pinguesve bidentes,
Prandia lætificant, vinum, conviva, jocusque:
Sublatis properat quisque ad nova gaudia mensis.
Si lusus cordi est, in promptu est ludere, sistunt
Lignea mox simulachra novem, stant ordine ternâ,
Agmine quadrato, magno conamine certant
Quis globulo valeat subvertere plura rotando.

Est locus in summo *Rusthali* vertice montis
Aggere vallatus quadro, quem cespite multo
Undique congesto planum fecere coloni;
Suntque alii similes, ludis globulisque dicati.
Lege aliâ mos est globulos hîc volvere, parvus
Projicitur primò, lufuris meta futurus;
Alea distinguit partes, tum quisque duobus
Ad libitum electis, contendunt poplite flexo,
Sæpiùs & propiùs quis metam accedere possit:
Tu nimis, haud satis ille fugit, tu parte sinistra,
Erras tu dextrâ, sed, Io! tu, mi bone, metam
Percutis, en! ipsam; quàm quàm bene dirigis; Io!
Non de balistâ nitrato pulvere jacta
Glans, non de *Phrygio* volitaverit aptiùs arcu,
Ad quemcunque scopum sibi proposuere sagitta.

Ludicræ alliciunt Chartæ magis? en tibi præstò
Reges procedunt quatuor, totidem agmina multis
Densa viris; acies magno molimine pugnae
Undique in arma ruunt; dubiis victoria pennis

Inter

Inter eas volitans, tandem, sine vulnere, palmarum
Nunc his nunc illis concedit partibus æquā.

† Sed cave ne infano ludi capiaris amore:
Mille modis variant acies, mille artibus inter
Sese belligerant miseri, noctemque diei
Addunt, & diris superos manesque laceſſunt;
Quum ſemel è Chartis lucri immoderata cupido
Fascinat, heu! mentem, tum nummos, prædia, merce
Ædesque, ac animas maleſido ingurgitat ore.
Non quod ut illicitum damnem, modò nuda voluptas
Quærat, tantùmque animum relevare cadentem;
Si longè aufugiat nummi infatiabilis ardor,
Et tempus timeas nimio diſperdere ludo,
Tempus non auro aut ullis reparabile gemmis.]

Sunt quibus unum opus eſt curas depellere ludo
Qui *Chæſ* auditur, deſcenditur ocyùs armis
In campum infeſtis pictum; Rex albus & ater
Quiſque acies ſimiles ſibi ducunt: Uxor utriſque
Hæret Regi quæque ſuo; comitantur utraſque
Bini equites, duplex elephas, & Episcopos unus
Ac alter, pedites bis quatuor; impigri utrumque
Reges ſervare, aut trifti ſuccumbere fato.
Jamque dato ſigno concurrunt agmina bina,
Hinc atque hinc multæ clades, ſtudet agmen utrumque
Captare oppoſitum Regem, palmamque referre.
Nam quamvis adverſa acies graſſetur, & hoſtes
Multâ cæde fuget campo, niſi callida Regem

Hoſti-

Hostilem capiat, nullum feret inde Triumphum
 Quippe (hoc lex ludi antiqui lusoria poscit)
 Non nisi captivo paritur victoria Rege.

Sin *Musa* arridet, profert sua carmina *Flaccus*
 Divino laudanda stilo, seu quæris amoris
 Secretos penetrare dolos, formare Poëtam
 Seu placet aut gradier directo tramite, lætâ
 Virtutis laudisque viâ, quâ *Romulus* ingens,
 Quâ *Janus*, *Bacchusque* pater conscendere sedes
 Ætherias valuere, & magna palatia Divûm;
 Seu cupis insulsos sæcli perstringere mores:
 Dogmata seu veterum gaudes haurire sophorum.

Visne animam sacrare Deo? tibi Biblia Sacra
 Pandentur, sanam quæ reddant corpore mentem:
 Perdiscas illic, ut captus imagine veri
 Primus quivit homo culpâ vitiare nepotes,
 Et morti humanam æternæ submittere gentem;
 Morte suâ ut *Christus Satana* extirpârit amarum
 Imperium, & mortis stimulos hebetaverit, ut non
 Christicolæ lædant veros; hinc gratia summi
 Admiranda Dei manans, diri agmina vasta
 Peccati fundit, cœli nos arcibus altis
 Tigit, & amissâ dat perpetuatque salutem.
 Illinc nôsse queas, laqueo irretire dolosos
 Ut valeat, populosque unco frænare rebelles,
 Ne quando electam possint evertere gentem;
 Gloria quò Nomenque Dei clarescat in horas.
 Adveniat nobis olim dilectus amicus,

E

Multo

Multa statim produnt generosi vascula vini:
 Sume puer cyathos puroque repleto falerno,
 Charus amicus adest, juvat evacuâsse, precantes
 Regis, Reginae, Procerum, nostramque salutem.
 Quò, quò, *Bacche* rapis? quid non tua munera cogunt?
 Tu rixas, tu lætitiâ, tu promissos amores;
 Post te nec carcer, nec mors, nec squallida terret
 Paupertas, possunt nec curæ avertere somnum.

Sol medium emensus cursum sensimque recedens
 Hortatur campos, abeunte calore, petendos:
 Nunc equitare lubet, nunc parvum fortè pedestre
 Carpere iter, varios vel in hortisnectere flores.
 Cantus avis tremulus sylvis, vel aperta locorum
 Delectant, vel ferre pedes quâ retia tendit
 Venator lepóri, vel quâ benè callidus auceps
 Infidias avibus struxit: nunc prælia sævi
 Accipitris spectanda vocant; ille aëra circum
 Intrepidè purum volitans, atque ima tumescens
 Irâ corda truci, fugientes præpete pennâ
 Insectatur aves, & pronò corpore terræ
 Unguibus infigit laceris, rostroque tenaci:
 Sic densum per ovile rapacibus unguibus atrox
 Innocuas leo mactat oves. Nunc tendimus altas
 Ad ripas, longâ meditamur arundine pisces
 Injecto eduxisse hamo, retivè latentés.
 Nunc tenues properamus apes lustrare, labore
 Magno ponentes sua tectâ, alvearibus aptis,
 Cerea, quæ pòst melle onerant: hinc avocat ardens

Latrantùm clamor, qui sidera summa boatu
 Concutit altifono: ruit ingens agmine factò
 Turba canum, lætis venantùm hortatibus acta,
 Seu leporem, cervumve, cavis, vulpemve dolosam
 Sedibus excutiant, ast hi per & invia saxa,
 Per montes pede veloci vallesque feruntur,
 Et cursu certant hostes superare feroces.
 Abscondit tectis hinc gramina sicca colonus,
 Illic fructiferam perfringit vomere terram,
 Semen ut inspergat latè: nunc robora cadunt
Londinum portanda viri, quibus ardua tantæ
 Tecta urbis condant, aut æquora classibus ornent.

Nec perit ulla dies, quin, accrescentibus umbris,
 Pulchra puellarum pueris immixta caterva,
 (Undique spectantùm Procerum cingente coronâ,)
 Alternò terram quatiant pede; dum fide doctâ
 Ad normam motus coguntur, vel super altum
Rusthalli montem, vel quâ clarissima villa
 Australem aspiciens solem tua sylvula frondet;
 Vel quâ *Bickerstaffe*, arbor tua plurima ferro
 Eruta planitiemque & tecta recentia præbet.
 Sic *Hamo* in celso, *Pindique* in vertice, plectro
 Virgineos agitâsse choros blandum *Orphœa* narrant.

Tandem grata quies quæ corpora fessa vagando
 Instauretur petitur, tum rhonchissare paratum
 Me placidis immergo toris, somnoque sepultum
 Læta quies recreat: quum verò craftina nobis
Aurora attulerit lucem, non ulla laborum

Tædia menti hærent; iterùmque iterùmque peractis
 Fallimus, heu! tempus fugiens; curisque peculi
 Proscriptis, hilarem conamur vivere vitam.
 Sic variis animum studiis *Tunbrigia* mulcet,
 Ut vix absentes possim mœrere *Penates*.

Sed quò *Musa* trahis? nonne audis murmure quanto
 Vatum turba fremant, operam quid sumis inanem?
 Quin potius properè ad merces, ad rem faciendam
 Mercatorem abigas, audacem Sacra profanâ
 Piæridum temerare manu, nullis adeunda
 Quàm quibus indulgens *Natura* & fautor *Apollo*
 Doctorum adscriptis albo, dedit esse poëtas:
 Tolle moras, longoque, *Frohock* die, vive, valeque.

INCENDIUM
PALATINUM.

PRIDIE NONAS JANUARIAS,
(sc. die 4.) 1697.

1775

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

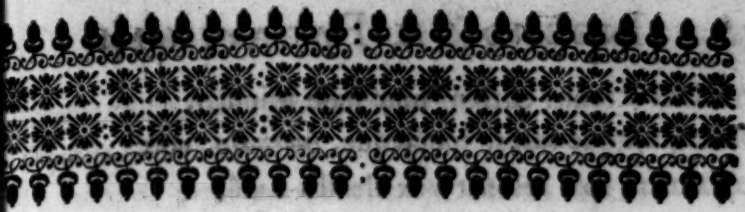
INCEPIT
PALATIUM

PRIDE MOON'S JOURNAL
(1844)

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

V
FI

O
I
C
T
M
E

Incendium Palatinum,

PRIDIE NONAS JANUARIAS,
(sc. die 4.) 1697.

Orrendas strages, & avita Palatia Re-
gum
Nostrorum flammis absumpta Vora-
cibus, ædes
Disjectas, latèque effusa incendia Mo-
lem

Volcano superante omnem, Vastâsque Ruinas,
Flet Musa, attonito plusquam perterrita visu.

Jam Sol occiduis properavit desuper oris,
Oclusitque diem, toto Nox humida cœlo
Incubuit, piceâ obducens caligine terras;
Cum prope Regales thalamos è culmine tecti
Tigna per & tegulas erumpit fumus, & atrâ
Nube Superfuso Sinuosa Volumina cœlo
Evomit, & Superis orientia Sydera obumbrat :

Protinus

32 INCENDIUM PALATINUM.

Protinus attoniti cursant hinc inde Ministri,
Dirumpuntque fores, junctaque, *Incendia*, voce
Exclamant, tota resonat vox flebilis Aula.
Pars Scalas portat, vicinas currit ad undas
Altera, producto se collocat ordine turba,
Assutisque datas coriis exporrigit undas.
Machina vicinis venit extinctoria Templis
Protrudente rotas, longumque trahente tumultu
Temonem, vectis venter distenditur undis,
Hic scandit testam, parte ex utraque Manipli
Dant latices operando, tubique cavamina suppleant;
Protinus artifices eructat ahenea lymphas
Fistula, & insolito madefacta est æthera Nimbo.
At frustra : Injectas Incendia longius undas,
Contemnunt, dum angusta loci, confertaque Testis
Testa nimis, reddunt operam Jaculantis inanem.

Comprimere hinc alio tentant conamine, cumque
Nil valeant Undæ, flammis stat vincere flammæ :
Dolia Tartareâ farragine plena feruntur,
Dolia, Visceribus celata Tonitrua diris
Et cæcum fulgur, portantia ; Maxima ponunt
Hæc imis tecti subtus fulcimina cellis,
Et longo, sparso de pulvere, tramite facto,
Ter lugubre gemunt repetito Tympana pulsu
Raucifona, & densæ dant Signa recedere turbæ,
Ite procul subiti, vestræ queis cura Salutis,
Ite procul, fanique minax vitæ periculum !

Accedit

INCENDIUM PALATINUM. 33

Accedit miles, porrecto fomite tangit
 Dispersum serie Nitrum, citò concipit ignem
 Vix tactum, prorsúmque ruens jam Dolia raptat,
 Protinus horrifico tonitru cœlum omne remugit,
 Sternitur avulsis intus compagibus ædes,
 Et ruit elisis moles conflieta Caminis,
 Rumpuntur vastæque trabes, & cardine fracto
 Ferratæ portæ, fabricati marmore Muri
 Tergemini æterno cedunt, latè omnia quassat
 Ingens excidium, patulâque voragine sorbet.
 It fumus cœlo; tegulæ per inane feruntur
 Contusæ, laceræque volant hinc inde fenestræ.

Angusto restrictus adhuc in limite, vires
 Exercere suas potuit vix latius ignis,
 Objice jam amoto, totas Supereminet ædes
 Flamma rapax, vastoque tremenda insanit hiatu.

Jámque insultabat Thalamis Regalibus, omni
 Spretâ ope, nequicquam contra vis summa laborat;
 Vix raptim effertur Regum pretiosa Supellex,
 Argentæ mensæ, priscis Aulæa trophæis
 Nobilitata, auro gaufapia fulgida texto,
 Augusti lecti, variis distincta lapillis
 Scrinia, cælatisque operata toreumata formis.

Hæ Cameræ, Regina, tuæ, *Divina Maria*,
 (Heu! nunquam lugenda satis, *Divina Maria!*)

34 INCENDIUM PALATINUM.

Olim hîc Virgineâ circumstipata Coronâ
Tædia, longa nimis, contristi temporis, Arma
Dum quatit, Hannonicis Mavors victricia Campis
Anglicus, adque Mosæ, Scaldisque adfulminat undas.

Despice Sydereâ de Sede, *Beata Maria*,
En! viden? ut flammæ dilecta cubîcla profanæ
Invadant, operâ tabulata elegantia mirâ,
Piectaque diversis prestant laquearia formis.
Conqueror (heu!) frustra, Divam frustra invoco, nostros
Nulla audis questus, Suspiria nulla moraris.
Quid Tibi terrenis? Cognatis addita stellis
Gaudia duratura capis, fruerisque perenni
Post Regni curas, Sceptri que gravamina, pace.

Nunc aliò diverte oculos, novus ingruit horror,
Flamma obices omnes, remoraminaque omnia spernens
Expatiat ovans, per culmina summa Palatî
Currit iter rapidum, Superatâque tecta triumphat.

Nupera sceptrigeri perpulchrâque peste *Jacobi*
Absorbente ruit Structura, nec impetus undæ
Stragi ob stare valet, prope quanquam Machina ducta est
Et fatis est spatii jaculando, ridet aquarum
Vim cassam, Oceano vix Conflagratio toto
Subdenda, adversis luctatur Mulciber undis
Victor, & imbelli magis aucta est flamma palæstrâ.

Nequicquam

INCENDIUM PALATINUM. 35

Nequicquam emittunt contraria flamina venti,
 Contra Euros furit ignis atrox, hic, *Æole*, nullo
 Fungeris imperio. I. devictus ad antra, pudendum
 Abde caput cæcis inglorius abde tenebris,
 Illudit nifus Elementum audacius, & Te
 Cognatósque tuos, fluviorum Numina, inanes.
 Ipse Pater *Thamesis*, sonitu tremefactus & igni,
 Surgit, & è refluis madidum caput erigit undis,
 Ut loca vasta videt, procul aufugit ocyùs ipsos
 Ad fortes Rivi, & densâ se condit in ulvâ.

Advolat in primis, (ullâ si Regia dextrâ
 Servari poterit, vestrâ Servata fuisset,) *Cusius*
 Intrepidus, spernitque pericla periclis
 A juvene assuetus, quam prodigus (ecce) Salutis
 Miscetur flammæ? & certo discrimine plusquam
 Exultans, diros animosus fertur in ignes.
Silverus lateri, gressu impare tardior, hæret,
 Spectatæ Virtutis adhuc notissima toto
 Corpore Signa gerens, nec euntem vulnera terrent
 Nupera, neve recens animo fera Mortis imago.
 Nec Te Romanâ titulos, Sidneie, Palude
 Qui ducis, taceam: Nec Te, *Portlande*, periclis
 Usque Comes, Regique tuo peramatus *Achates*.
Dunblaniûmque agilem memoremus, & insuper annis
 Grandævum, Augusto quid plusquam Nobile vultu
 Portantem Comitem, qui Servantissimus æqui

36 INCENDIUM PALATINUM.

Fert Procerum antiquos vix æquiparandus honores.

Te colet, exilis mea Te celebrabit avena,

Si modo tam tenuem Tantus dignabere cantum.

Oh Superi prohibete minas ! Accessit ad Ædem
Flamma sacram, totumque implet plusquam impia Tem-
Frustra conamur, non vis unita, precēve [plum
Oblatæ Servare queunt ; *Sacrarium*, & ipsum
Sanctum Sanctorum penetrat deterrimus ignis.

O Tu qui Coelis, quique unicus omnia terris,
Inferiûsque regis, flammæ da vincere, pestim
Da cohibere, aut si offensus non parcere Nobis
Cedis, parce Tuis saltem. Tua corrui Ædes.
Fundimus (heu!) vanas preculas, atque irrita vota,
Aversante Deo. Infinitum credimus Æde
Vivere finitâ? Manuumque labore moveri?
Fallimur. Intus agit Numen : Cor Criminis expers,
Rectaque Mens placet: Hæc melius Deus Æde coletur.

Everfâ quid non ausura est Flamma Capellâ?
Magnificæ Regis Cameræ, queis tempore fixo
Præsentem exhibuit semet stipante Coronâ
Nobilium, Satrapumque, (dies dum lætior hisce
Eluxit Regnis) magno absorbentur Hiato.
* *Henrici* hîc nostri toties celebrata Tabella * viii.
Holbeni dextrâ Celebris depicta perenni
Sternitur ; hæc saltem tibi non licuisse ruina

Cætera

INCENDIUM PALATINUM. 37

Debuerat, cui tempus edax tot in æva pepercit.

Cætera quid memorem? Fessos, quocunque levaris,
Nil nisi perditio miseranda moratur ocellos;
Undique terribilis laniena, Chaosque tremendum.
Crebrescit Strages, & vastabunda calentem
Irruit, irrumpit, Lateronum & inundat in Aulam,
Turbantur Galeæ, Loricæ, Scutaque, miro
Disposita Arma modo, Lituus, Tuba, Tympana, vasto
Flammarum Oceano fidunt; exinde Theatrum,
Sumenque Officium viridi sua Nomina panno,
Regalisque calet nimio nunc igne Culina.

Pulchra amandati fumant jam Fana * *Jacobi*, *II.
Nec toties jactata loci pietasque, Sacræve
Reliquiæ, hinc hostem possunt arcere profanum.
O ubi jam vestras ubinam consumitis horas
Diique Deæque omnes? Jam tandem assurgite, somnum
Excutite, ignitas subiti tutaminor ædes,
Siqua fides vobis sit habenda, potentia vestri
Siqua, hoc articulo vestras ostendite vires,
Incassum fusi questus, distinguere nescit
Ignis, cuncta rapit, miscentur Sacra profanis.

Excelsam jam flamma aditum prostravit ad *Aulam*
Quâ Rex Legatos de more admittere suevit,
Sive Salutantes Hymenæos, sive dolentes
Abreptum nimis immaturâ morte Monarcham,
Gratan-

38 INCENDIUM PALATINUM.

Gratantefve Throno accessum. Pacemve querentes
 Infractam, aut violata alio commercia pacto,
 Exprimet illius miros quæ penna decores?
 Magnifica ut spatium! sublimibus alta columnis
 Illustri erigitur vicina ad Sydera fastu:
 Tectonicæ ordinibus variis ornatur, & artem
 Ingeniumque refert quâvis in parte Magistri.
 Neve opus egregium fileam, Peristromata miro
 Intertexta modo, nostrisque decora triumphis,
 Cum Classem Angliacis æternus stravit *Iberam*
Dracus aquis, *Celtis Dracus Orbe* in utroque Flagellum.
 Sursum versum oculos, tabulisque lacunar & auro
 Effulgens spectas, Saturos mirare colores
 Artificis, magnamque manum, spirare videtur
 Et fari, quâsi sit revera viva, figura.
 * *Petre*, tuum profitemur opus, geniumque stupemus,
 Consummata manum loquitur, pictura celebrem.
 Hocque opus (æternum, sinerent si Fata, sinentque
 Siqua fides vatum) rabido absorbebitur igni?
 Avertat Deus! Heu! Luimus sat crimina, Pestis
 Sæviit (ecce!) satis, fædis tota *Aula* ruinis
 Deploranda jacet, vixdum vestigia priscae
 Basilicæ restant, vastum & Chaos horret ubique.

Auditi tandem questus——vis sistitur ignis,
 Neve ultra rabiem datur exercere, coacta

Definit

* *Petrus Paulus Rubens.*

INCENDIUM PALATINUM. 39

Definit irarum, pedibusque subobruta, victa est.

Jam nihil excisam flammis deflebimus *Aulam*.
Dummodo * *Jonesi* salva est structura, moramur
Nil strages, ipsæque placent hâc Sospite flammæ.
Gratamur, Deus Ignipotens, gratesque fateri,
Te posthac, quam servâsti, venerabimur *Aulâ*.

Jamque renascentem videor meditarier, ipso
Rudere surgentem, & fulgentem clariùs, *Aulam*,
Vividior sic Ales Arabs ex morte resurgit:
Multis fervet opus Manibus, profertur in altum
Fabrica, inauratas tendens ad Sydera pinnas.
Non mage *Versaliam* Gallus, non *Escurialem*
Cantaber extollet, Mundi miracula nostri.

Angliace O *Mavors*! Post tot discrimina Belli,
Tot raptas hosti palmas, iterumque quietem
Indultam terris, cultus & jura *Britannis*
Instaurata Tuis, tonsumque Numisma recusum;
Post tot gesta Tuis & tanta, Nepotibus ævo
Vix credenda equidem, nunquamque imitanda, futuro.
Qualia vix fecêre olim, duo Fulmina belli
Strenuus *Edvardus*, *Henricusque* inclytus, Armis
Ambo Gallorum Domitores, ambo Triumphis
Illustres, primi Chronicis Herôes in Anglis:

Posthæc,

* *Inigo Jones Auditorium architectabatur.*

40 INCENDIUM PALATINUM.

Posthæc, summe virum, solum hoc tibi restat agendum:
Nec dilecta Tibi, meritòque, *Hantonia* capto
Invideat, sed amica Suum pronuntiet Esto.
Sic Amor Angligenis, inimicis Terror, Olympo
Cura, diu vivas.---Audin? Lævum intonat, Alnum
Arridet precibus cœlum, & pia vota coronat.

Mufica Incantans,

S I V E

P O E M A

EXPRIMENS MUSICÆ

V I R E S,

Juvenem in Infaniam adigentis,

E T

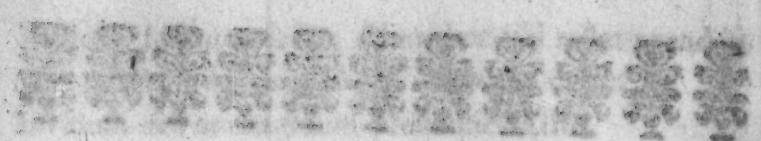
M U S I C I inde Periculum.

Authore ROBERTO SOUTH, A. B.

Ex æde Christi, 1667.

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Musica Incantans

SIVE

POEMA

EXPRIMENTIS MUSICIS

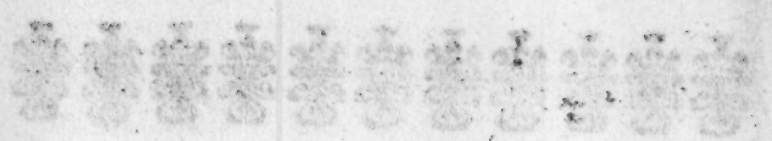

Inventum in Libris

MUSICA INCANTANS

ROBERTO SOUTHERN

Ex Libris, 1887

6

A R G U M E N T U M.

Juvenis quidam audita, quam ipse enixe impetrarat, Harmonia, in Insaniam actus est, & seipsum in Mare Precipitavit: Citharædus Judicio sistitur, accusatur Homicidii; ex Musico, tum Orator factus, seipsum defendit, & absolvitur.

ON, Ego, Cæsareas Acies; non Ar-
ma virumq;

Sed Citharam, Plectrumq; cano: nec
inutile Numen

Invoco in auxilium: me vivus An-
helitus ille,

Quo solet inflari vocalis Tibia, pleno

Inspirat Genio: Sed quæ depingere Vocem

Dextra potest, Oculisq; Echo signare Videndam?

In sua poscebant antiqui carmina Vates

Centum Ora & Linguas: nos Centum poscimus Aures,

Totque etiam Voces; quis enim laudare Choraulem,

Et Lyricam poterit, nisi Centum vocibus, artem?

44 MUSICA INCANTANS.

Doctus in Arcadicis vivebat Musicus oris,
 Clarus circa urbes, & famæ Voce Lyraeque;
 Illum lætus Hymen, plausu, juvenumque Choris
 Vicinâ quondam late celebratus in urbe,
 Cum Lyricis aliis, tanta ad Solemnia traxit,
 Spe pretii, pariterque dapis; pro more jugales
 Ut caneret Ritus: nam quamvis nubere Musa
 Ignoret, celebrare tamen Connubia gaudet:
 Et si Musa filet, torpent epulæque Venusque;
Bacchus & ipsa Ceres frigent sine Apolline: festa
 Quis melius Lyrico celebret Convivia, qui cum
 Voce suâ traxisse feras, Volucresque solebat,
 Non tantum Citharâ novit Celebrare, sed ipso
 Instaurare etiam potuit Convivia Cantu?

At tandem vergente die, festoque peracto,
 Nota reversurus cum jam per prata rediret,
 Elysiis spatians olim velut Orpheus agris,
 Incidit in Juvenem, qui post transacta serenus
 Tempora coenandi, vicina exhibat in arva:
 Cui Juvenis (quis enim sua non habet Obvia Fata?)
 Inscius occurrit: Venientem agnoscit ab Ore,
 Jamque Videre juvat, quia sic Audire placebat:
 Heu Miser ignarus nimium, quod noster hic *Orpheus*
 Non tam *Saxa trahat* Secum, quam triste Sepulchrum!

At citò colloquio facto, dictæque salute,
 Aggreditur Juvenis precibusque, & laude Choraulem,

Et

MUSICA INCANTANS. 45

Et Citharæ Vocem, facundâ Voce precatur:
Sollicitè sua damna rogans: pretiumque petenti
Spondet, & oblato sua Fata paciscitur Auro.

Tum Fidicen, sumptâ Citharâ, trepidantia tentat
Fila manu, plectroque prius quàm pangere carmen
Incipit, immutat chordas, & in ordine fili
Explorat cujusque sonum, cernitque peritus
Concordare fides quamvis diversa sonantes;
Tam placida, & Concors fuit hæc *discordia fratrum*.
Sæpè levi digito dum stringit fila, feritque
Transiliente manu, minimè meditatus, & Ultro
Incidit in Cantus, & prodit Nescius artem.

Sic instruxit Ebur, suntque hæc prologia cantûs
Artifices testata manus; dum nititur omnes
In Carmen citharæ; suosq; intendere Nervos.
Sic postquàm instituit chordas in carminis Usus
Aptatas, atque Arte Viam patefecit ad Artem:
Altiùs insonuit, vox Crescit & instar Alaudæ,
Dum canit, Exurgit. Digito Chelys icta loquaci
Sic postquàm sonuit, levâ huic in parte mamillæ
Cor Salit, & peragit Citharâ modulante Choreas:
Non aliter, quàm si salienti pollicis ictu
Percuteret Cordis Fibras, vis tantaq; plectri est,
Ut valeat Filo captivam ducere mentem.
Cumque animo Juvenis Victo succumberet, uno
Concentu Vicit Fidicen, cecinitque Triumphum.

Dextra

46 MUSICA INCANTANS.

Dextra facit cantum, sonus exit ab ungue, videri
Possit ut à digito fluxisse melodia; Vocem
Ipsa manus profert, arguta Vicaria linguae.

Non Aures solum rapuit vis musica, totum
Sed Juvenem; membroq; miser mutatur in omni:
Nunc rubuit Vultus, nunc palluit, utq; solebat
Vox variare sonos, sic hic Variare colores.
Pes saltare quidem potuit, sed victus abire
Non tulit: in Venis ipsum Saliisse cruorem
Plus solito aspiceres: ita demum quilibet artus,
Si non audire, at poterat Sentire canentem:
Denique sic motus, sic toto est corpore raptus,
Ipso animata putes ut Corporis Organa Cantu.

Anxius interea, Cæco se Verbere carpi
Miratur, Fidicenque Lyrae quos incutit ictus,
Se sentire putat Juvenis: sic Verbera sentit
Quæ non ipse tulit; misero dum Vulnere plectrum
Dat Magico quodam Cantu, pariterq; potenti
Ac Medea olim permulcet Carmine mentem.
Multa quidem cantat, quæ vel Narrata placerent,
Scilicet imprimis Philomelæ flebile fatum,
Et querulam historiam referunt modulantia Fila,
Quam Virgo narravit Acu, nunc furta deorum,
Innumerosque Jovis recinit lascivus amores:
Sed tamen hæc Juvenis licet audiat omnia, solo
Captus Amore lyrae est; & cum diivina canuntur

Furta,

Furta, rapi à Citharâ potius sua pectora credit,
 Vimque sibi inferri: quoties hinc fila Choraules
 Percutit; hic geminat, mæstosq; reciprocatur ictus
 Pectora percutiens: sic sensim in corda furorem
 Incauta immittit fidicen, mentemque per aures
 Evocat.

At postquàm citharæ vim sic Cantando probâisset,
 Ipse simul cantat, pleno & modulantiore ore
 Naturæ pariter Vires conjungit, & Artis.
Vox, fateor, *diversa sonat* lyriciq; lyræq;
 Sed sonat interea *Juvenis Vox una* gementis.
 Et quia *Conjuncti Cantûs* Vis fortius urget,
 Non tulit ulterius, sed dum canit ille cruentus,
 Concentusque suos citharæ Concentibus addit,
 Prorumpit subito rabies: & Musicus ipso
 Enecat afflatu, mortemque effundit ab ore.
 Ac tanquam in linguâ clausum cantantis inesset
 Nescio quid, linguæ soleat quod inesse Caninæ,
 Progignens rabiem, subiti mala causa furoris
 Dementat Juvenem; rabiesque infusa per aurem
 Invadit Cerebrum, geminiq; potentia cantus
 Obruit invalidas aures: hoc ergo furorem
 Intulit, auditâ modulantis voce Choraulis,
 Credibile est propriâ saltâsse è sede Cerebrum,

Prodit inassueto jam se dementia gestu,
 Huc, illuc oculos rotat, ardet, & indice vultu
 Attoniti dat signa animi, cerebroq; soluto

Ex-

48 MUSICA INCANTANS.

Excurrunt profugi ruituro è Vertice Sensus.
 Sæpe caput quassat, tanquam Vestigia cantus,
 Quæ vel adhuc retinet, quæ mente tenaciter hærent,
 Ex animo Excuteret: sæpe ore, & vertice coscos
 Suspicit Erecto, jurans temerarius illuc
 Se non venturum, quia dicitur ætheris axis
 Circumagi Harmoniâ, & volvi concentibus orbis.
 Sic loquitur rabies: celeri mox littora passu
 Acer adit, totumque animo jam concepit æquor,
 Parque fuit pelagi, turbati & pectoris æstus.
 Nec fervente freto plus fluctus spumeus albet,
 Quàm spuma, huic madido rabies quam fudit ab ore.
 At jam ferales cùm pervenisset ad Undas,
 Fortè fuit Refluxus aquæ; solitoque relapsu
 Se tulit, & tanquam scelus hoc foret unda perosa,
 Visa fuit regredi, timidoque recedere fluctu.

Constitit hic Amens, & tali Littora Vultu
 Spectat, quali Ajax olim *Sigëia* vidit.
 Dumque mêmor nimium, fixam tenet auribus *Eccho*,
 Lethes optat Aquas, sed cum contingere Lethen
 Non datur, æquoreis Oblivia quærit in undis;
 Diluat ex animo ut cantus, denturq; dolenti
 Saltem inter mutos sibi tuta silentia Pisces.
 Dum spectat fluctus, Rabiem, mentisq; tumultum
 Comparat Æquoreo; nunc lata per æquora *Demens*
 Ire cupit, Curasque animi committere Ventis.
 Multa quidem mala Pontus habet; tamen omnia spernit,

Dum

Dum nullas videt hic Citharas: Crescente furore
 Mox Amens ubi sit nescit; qualique Charybdis
 In Gyrum rapitur; tali huic Vertigine fertur,
 Corripiturque Caput, Cerebrumque Natare videtur,
 Quamvis nondum ullas nisi visu, tangeret undas.
 Sæpe timet mortem, sæpe optat, & Æquoris instar,
 Nunc Animus Fluxus peragit, dubiosq; Refluxus.
 Hæc volvens subito se mittit in æquora Saltu,
 Et minus infans demens se mergit in undis.
 Hinc præter Scyllæ Rabiem, furor additus alter,
 Accessitque mari Rabies nova: fluctibus haustus
 Frendet adhuc, ultroque licet modò fata petebar,
 Jam tamen oppugnat, certatque obistere morti.
 Tandem Vorticibus raptus, victricibus undis
 Lymphatus cessit: Citharæque Lyræque valete
 Dixit, & acceptum bibulis trahit auribus æquor,
 Occluditq; Oculos verè hæc in morte Natantes.

Haud aliter, memini, facilem cùm durior Eccho
 Narcissus fugeret, periturum immerferat Amens
 Dilecti se fontis aquis; æqualia fata
 Huic quòque contigerant, dulcem furiosior Eccho
 Qui fugiens, pariter cecidit fatalibus undis:
 Par hic morte fuit, par & novitate furoris,
 Et dum prospiceret vitreum moriturus in æquor,
 Vel sua Narcissum non plus referebat Imago.

50 MUSICA INCANTANS.

Quem sic lethiferis occidit musicus Odis,
 Credo hujus dirum primis Natalibus omen
 Non faustæ Cecinistis *Aves*. In funera Musæ
 Conspirant; sic Fata *Novem* ferus armat in Unum.
 Verè erat hic Siren, non tam quia Voce sonorus,
 Et liquido æquoreos superans modulamine cantus,
 Quàm quoniam Harmoniâ, Sirenium morè, Furentes
 In mare deducat, cantuque impellat in æquor.

Alter hic Amphion, nam virès artis uterque
 Edidit æquales, nisi quod tamen ille Ferarum
 Mulcebat Rabiem; dedit Hic Cantando Furorem.

Hei mihi! quod tam dulcè melos, plectrumq; Canorum,
 Non foret innocuum, nec *Ternæ* sola sororis,
 Sed Citharæ fuerint etiam *Fatalia* fila!
 Quà non Versatur Lachesis, *levis ictus in aurem*
 Si sit lethalis, valeatque occidere cantus,
 Et tenuès jugulàre foris, si Vulneret Eccho!
 Quin Arcus igitur, Lyricorum Antistes Apollo,
 Projice, si Nervus plus ipso Vulneret Arcu.
 Dum cantu occumbunt prostrati; credimus ipsas
 Nunc bellare Tubas: nec jam res mira putetur,
 Si gallus Superet, solum cantando, Leonem.

O Vox sæva, necem peragens, & funeris Author!
 Quà non, *Harmonici* crudelior ipsa *Neronis*
 Vox fuit, & quà non sonat aptior ulla Tyranno:

Talis

MUSICA INCANTANS. II

*Talis erit Fidicen fixus Nere, funebre cantans
Lethiferumque melos, & cæde notabile carmen.*

*Hunc olim Empedocles, si plectro, & voce canentem
Audisset, quamvis jam tum properasset ad Ætnam:
Fata, necisque modum mutasset, & igne relicto,
Ætnæisq; rogis, ultro periisset in undis.*

*Si foret hic Pastor, placidoq; Armenta, gregesque
Carmine mulceret, cantuque per avia capras
Cogeret errantes, miri Vi carminis actus,
In freta grex rueret præceps, pluresq; videret
Per mare Phryxus Oves, pelagusq; immane Natantes.*

*Si post Stagnantem lethali gurgite mundum,
Tertius elapsus, communi è Strage superstes
Manisset Fidicen, Tritonis numine Salvus;
Et tibi Deucalion simili lenire parasset
Concentu Curas, etiam ipse immersus in æquor
(Crede mihi,) inrueres, & Te quoque pontus haberet.*

*Ignis Apollinei qui Vi liquefactus in altos,
Icare, concideras fluctus; velocius isles
In medium, Citharâ compulsus Apollinis, æquor.*

*Si Cithara occidat, si fila sonantia præstent
Officium gladii: cum bella Pelasga reliquit,*

Sumeret & Lyricum projectâ cuspide plectrum,
Non arma abiecit, verum Mutavit Achilles.

At jam Fama loquax, quæ tam memorabile fatum
Et miras citharæ voces, taciturna silere
Non poterat, subito tanquàm Vocalior Eccho
Auditos iterat Cantus: & ut omnia mendax
Acta refert; sic & pariter cum cantibus auget
Cantantis Crimen; portatq; ad Judicis aures.

Et jam Causidicus, miserandi in fata paratus
Fortiter Accusat, Vexat, certatq; ruentem
Harmonia causam, *rauca* Subvertere *Voce*.
Convertens igitur Vultus, ad triste Tribunal,
Concilium rigidum tali Sermone salutat,

Oratio Causidici Fidicinem Accusantis.

DA veniam (*Præses Reverende*) exponere paucis
Hoc scelus; ante tuas quam Musicus occupat aures,
Sistimus adductum huc, mirum Citharæq; Necisq;
Artificem, cui non, hominem est Occidere major
Quam Cantare, labor: sed enim non possumus ultra
In Terris Sirena pati, monstrum Equore majus.
Dulce sonant Citharæ, verum Sonat altius illis
Cædēs: nec pariter Cantantis Crimina possunt
Cum levibus transire Sonis: Se Musicus ipse
Voce suâ prodit, proprio condemnat & Ore.
Si Citharæ hæc vis est; merito discerpitur Orpheus,

Dignus & Amphion tantum Comes esse Ferarum.
 Quod si sic Volucres cantarent, quilibet esset
 Vultur; Voce sua, non Rostro pectora ledens.
 Sic struit insidias, mortemque Infernus hic Orpheus,
 Atque aufert Juveni mentem: qui protinus Amens
 Equor amat, veluti quædam Venus esset in illo,
 Deceptusque Sono, dulces putat æquoris undas.
 Quid faceret Juvenis, quem pressis fata tenebant
 Auribus? audito hoc Cantu, non Dædalus ipse
 Equora fugisset, nisi Ceram aptasset ad aures,
 Sic nec Terra satis Sceleri, simul adjicit æquor,
 Et juvenem mergens, ipsas quoque polluit undas,
 Dum late Spatians crimen trans æquora currit.
 Sed non ulterius tantum durare sub undis
 Sustinuit facinus, surgit, lucetq; per ipsas
 Crimen aquas: & justa diu quia pæna Cruentum
 Non rapit, ipse fremit Nereus; quoniamq; moratur
 Vindicta, iratus secum mare marmurat undis.
 Si tamen hæc natura lyre est, ut Musica mergat,
 Cur fuit in medio pelago tam tutus Arion?
 At Tu, si Juvenem misisti invitum in æquor,
 Saltem etiam poteras Citharâ Delphina parasse.
 Nulla igitur fonti remanet defensio: Jura
 Exclamant, contraq; reum juncta omnia Voce
 Justitiam resonant: atq; hæc est Musica Legum.

Dixit: at hic tanquam damnato quisque timebat
 Pro Lyrico; neque enim quisquam responsa daturum

34 MUSICA INCANTANS.

Crediderat, verum res hæc miranda fuisset,
Musica si taceat, si nil respondeat Echo.

Nec mora, Clamosi Præconis Voce citatus,
(Quamvis Harmoniam nullam Vox ista ferebat.)
Accedit Fidicen trepidans, timideque labanti
Voce loquens, (tandem hic quoque Musicus esset)
Artis enim *sæpe est tremulas effingere Voces;*
Sic prodit, plectrumque humero lethale sinistro
Suspendens, Causam dicit; Viramque disertus
Quam propè Cantando amisit, Dicendo tuetur,
Haud secus ac Græchus, qui cum suggesta Patronus
Facundus premeret, citharâ post terga Sonanti
Composuit Vocem; plectroque docente, loquelam
Formavit Variam. Tandem ipsa silentia servat
Lex, & Jura tacent: Fidicen dum talia fatur.

Oratio Fidicinis se defendentis.

DET Misero mihi Voce, precor, Sors mitis Eadem
Qua rapui alterius, propriam defendere Vitam.
At quia nulla unquam revocat Palinodia mortem,
Et pro Demerfo lacrymas dare, jure Vocetur
In mare fundere aquas: nulla revocabilis arte
Sit mea Culpa licet, forsân tamen Arte tuenda est.
Et certe cantus morienti impendere, cædem
Non facere est, querula sed deplorare perempti
Exequias Cithara: Verum quia Carminis Author

Phœbus,

MUSICA INCANTANDA 33

Phœbus, & Inventor Citharæ, pro more sub undis
 Fertur, & Hesperum rivo descendit in aquor,
 Crediderim quid aquas simili ratione fluentes
 Harmoniæ Dominus, pariterq; Auditor haberet.
 Finge tamen nostro se projecisse Parentem
 Impulsu in fluctus: hæc sola est Culpa? quis unquam
 Navigat Anticyræ, Cerebri medicamina querens,
 Nec tamen intrat Aquas, nec se commiserit undis?
 At, bene si memini, Vita cum traditur ortus,
 Harmoniam esse Animam, Veteram mihi dogmata suadent.
 Cadem ergo fecisse Lyra, scillicet cruentam
 Cantu inferre necem, nimis est occidere Vita.
 Esse tamen Letale potest audire Canentem,
 Cum neque nos unquam Mors ipsa Audita Necaret.
 Sed quia Mersus erat, cadem Lustralibus equor
 Purgat aquis, mortisque genus mortem expiat ipsam,
 Quæ cadem fecitque eadem quoque diluit Unda.
 At Vos ô fluctus, quoniam sic cuncta soletis
 Mergere Crudeles, nostrum quoque mergite crimen.
 Si tamen hoc moriar damnatus crimine, quoniam
 Extinguar fato? num quæ me Sylva sacra est,
 Arboreumq; nemos, tandem in suspendia cedant,
 Inque Cruces abeant? & sic me Sylva sequatur,
 Ut sæpe a tergo sequitur Vindicta Nocentem?
 Anne etiam terra obruerit? Lapidesque carenti
 Qui fuerant Comites, fient mihi saxa sepulchra?
 Si mihi causa Necis Lyra sit, tunc instat Oleris,
 Et saltem hoc, vident dicendas, nomine, Cygnus,

36 MUSICA INCANTANS.

Carmina quod cecini propria prænuntia mortis.
Crimen Ego Audiui, superest audire probatum;
An quia Mersus obit Furvenis, nos merfimus? ipse
An feci, ut fureret, quia me cantante furebat?
Quod si dum canerem cecidisset Stella, quid ergo
Carmina de Cælo deducere Sydera credes?
Par certe furor est, in me transferre furorem
Alterius: Musas tam stultum est dicere mortis
Fortuitæ causas; Artique ascribere casum.
Nullum ego Carnifice effudi unquam Voce cruorem;
Vos soli Legum Domini, qui jura tenetis,
Vos soli miseros occidere Voce potestis.
Sic fatus; Misero, Exclamat, nec fata merenti,
Parcite clementes: Et Parcite rettulit Eccho.

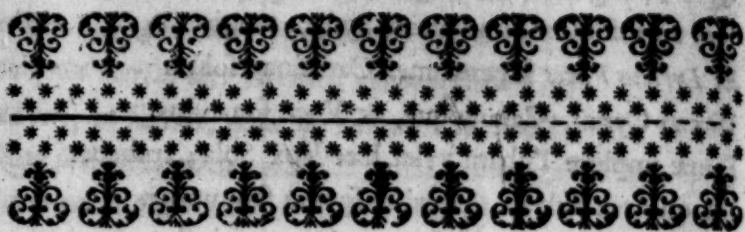
Dixit; & hanc, memini, facili candore jocosus
Imposuit Judex dicto pro crimine pœnam,
Ut, quoniam Lyricum superaverat Orpheæ cantu,
Acceptâ citharâ Stygias inviseret oras,
Et simili arte canens, quem demississet ad Umbras
Cantu, illum rursus Cântu revocaret ab Umbris.

Si quis fortè roget, mihi cur dementia versûs
Materiam dederit; Furor ille Poeticus, inquam,
Impulit: & prohibens Musarum in Fonte morari,
Proluere immenso me jussit in æquore Labra.
Adde, quòd excludit Sanos Helicone Poëta.
Inclyte Nervorum Rector, citharæque magister,

Quis

Quis Te digna canat? regiones Musicus Orpheus
 Ibat ad infernas: Tu vertice Sydera tangis:
 Et *Lyricus Vates* superas mea Carmina, solum
 Diræi Cýgni, Calamoque, & Voce sonandus.
 Famæ implere Tubam valet hæc Vox Sola; trahebat
 Illa quidem Sylvas; Lauri te sponte sequuntur.
 Dignus es ut vivas post funera, *Memmonis* instar,
Vocali insignis Statua; tibi ut ipse superstes
 Te Solus recinas, tua ut ipse Epicedia cantes;
 Qui, post *Demersum hunc*, monumenta perennia Vocis,
 Et citharæ laudes, *ipsis inscripseris undis*,
 Cum mea, per latum hoc Pelagus laudumq; tuarum
 Æquor, Vela feram, pæne hic immergor & ipse.
 Nam patet in laudes vastus tibi Campus Aquarum;
 Sed præstat regredi, & *motos componere fluctus*.

OLIVARIO CROMWELLIO,

I N

F O E D E R A

I N T E R

Rempub. Britannicam & Ordines Fœderatos
Belgii Stabilita, 1654.

Intulerant miseranda duæ sibi Bella Sorores,
Utraque fatales, utraque Parca sibi.

Sic in sanguineam mare commutatur Arenam.

Quæ gladiatorum bella, neceſq; videt.

Has fluctus, illas rapiunt incendia naves,

Et miscent æstus flamma fretumque suos.

Quæque mori solita est flammis exhorruit undas,

Ne mediis Phœnix merſa periret aquis ;

Belligeros quot pugna duces, quot ſuſtulit unda ?

Sic tamen ipſa ſolent aſtra ſubire fretum.

Sic

OLIVARIO CROMWELLIO, &c. 59

Sic mare Cæruleum est: sed sicut Cerula Vena,
Quæ tumet incluso sanguine plena fluens.
Non nostræ Batavus submisit Carbasa Classi,
Nec quamvis habuit vela, modestus erat,
At sic deposuit tandem Leo Belgicus iras,
Securam ut ducat per mare Phryxus ovem.
Cætera bella licet pugnasque Elementa sequantur,
Sola tamen pacis fœdera servat Aqua.

At Tu Dux pariter Terræ Domitorque profundi,
Componunt laudes cuncta Elementa Tuas.
Cui Mens alta subest pelagoque profundior ipso,
Cujus fama sonat, quam procul unde sonat:
Si currum ascendas domito pœne Orbe triumphans,
In currus aderunt Axis uterque Tuos.

Inclusam Populi Tua fert Vagina Salutem,
Ut Lateri hinc posses semper adesse Tuo,
Tu poteras solus motos componere fluctus,
Solutus Neptunum sub tua vinc'la dare.

Magna simul fortis vicisti, & multa: Trophæis

Ut mare sic pariter cedit Arena Tuis.

Nomine pacifico gestas insignia pacis,

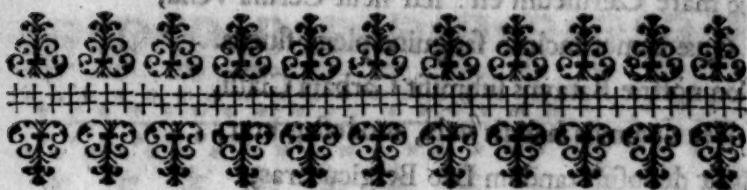
Blandâq; per titulos serpiſ Oliva Tuos:

Seston *Abydos* amat; *Batavas* colit *Anglia* Terras,

Insula Te tanto facta Beata Duce.

Insula quam Pelagus, simul & victoria cingit,

Quæq; (quod his præstat) Cingitur ense Tuo.

ODE,

AD

HENRICUM St. JOHN, Armig.

 Authore J. PHILLIPS.

O Qui recisæ finibus Indicis
 Benignus Herbæ, das mihi divitem
 Haurire succum, & suaveolentes
 Sæpe tubis iterare fumos;
 Qui, solus acri respicis asperum
 Siti palatum, proluis & Mero,
 Dulcem elaborant cui saporem
 Hesperii, pretiûmque, Soles:

Ecquid

ODE, ad HENRICUM ST. JOHN. 61

Ecquid reponam muneris, omnium
Exors bonorum? Prome reconditum,
Pimplæa, Carmen, desidesque
Ad numeros, age, tende chordas.

Ferri secundo mens avert impetu,
Quà cygniformes per liquidum æthera,
Te, Diva, vim præbente, Vates
Explicuit Venusinus alas:

Solers modorum, seu Puerum truncem
Cum Matre flavâ, seu caneret Rosas
Et Vina, Cyrrhæis Hetruscum
Rite beans Equitem sub antris.

At non Lyæi vis generosior
Affluxit illi; sæpe licet cadum
Jactet Falernum, sæpe Chia
Munera lætitiâque testæ.

Patronus illi non fuit Artium
Celebriorum; sed nec amantior,
Nec charus æquè. O! quæ medullas
Flamma subit, tacitosque sensus

Per-

62 ODE, ad HENRICUM ST. JOHN.

Pertentat, ut Téque & Tua munera

Gratus recordor, Mercurialium

Princeps Virorum! & ipse Musæ

Cultor, & usque colende Musis!

Sed me minantem grandia deficit

Receptus ægrè spiritus, ilia

Dum pulsat ima, ac inquietum

Tuffis agens sine more pectus,

Altè petito quassat anhelitu;

Funesta planè, ni mihi balsamum

Diffillèt in venas, Tuæque

Lenis opem ferat haustus Uvæ.

Hanc fumo, parcis & Tibi poculis

Libo salutem; quin precor, Optima

Ut usque Conjux sospitetur,

Perpetuo recreans amore

Te consulentem Militiæ super

Rebus Togatum. Maeste! Tori decus

Formosa cui *Francisca* cessit,

Crine placens, niveoque Collo!

Quam

ODE, *ad* HENRICUM St. JOHN. 63

Quam Gratiarum cura decentium

O! labellis cui Venus infidet!

Tu forte felix; me *Maria*

Macerat (ah miserum!) videndo:

Maria, quæ me fidereo tuens

Obliqua vultu per medium jecur

Trajecit, atque excussit omnes

Protinus ex animo Puellas.

Hanc, ulla mentis spes mihi mutæ

Utcunque desit, nocte, die, vigil

Suspiro; nec jam Vina somnos

Nec revocant, tua Dona, Fumî.

A D

PHYLLIDA.

Per *nuperum* Comitem ROFFENSEM.

P^Ofcis ut omne meum soli tibi serviat ævum?

Sed quod præteriit, jam defuit esse: volucres

Aufugere dies, velut ægri somnia, quorum

In memori tantum vestigia mente supersunt.

Nec magis in tempus spem projice, stulta, futurum:

Quod rerum natura parens nondum edidit id tu

Vis esse arbitrii, mea dulcis ineptula, nostri?

Præsentis tantum momento fors mea constat,

Quod, simulatq; meum est, Dominam te respicit unam.

Mitte ergo has nugas, conversos, *Phylli*, furores,

Et fluxam garrere fidem, & perjuriam amantium:

Hoc si momento, quod protrahat alma Dione,

In te noster amor duraverit, ulterius nil

Humano generi dedit Indulgentia Cæli.

MUSCI.

MUSCIPULA,

Sive

KAMBROMYOMACHIA.

————— Ἀπλώες ἄνδρες
Καινοτέροις τέχναις ΕΥΛΙΝΟΝ ΔΟΛΟΝ ἐξεύροντο
Ἡν ΠΑΓΙΔΑ παλέουσι, ΜΤΩΝ ἐλέττειραν ἐῤσταν!
ΟΜΗΡΟΥ ΒΑΤΡΑΧΟΜ.

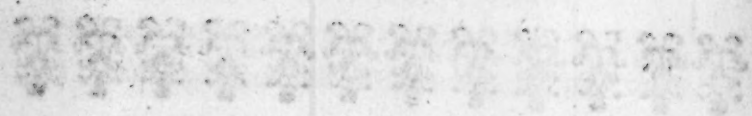
MOSCOW

SIX

KAMBOJO MAXIA

THE EAST INDIA COMPANY
OF GREAT BRITAIN

K

ROBERTO LLOYD

Armigero,

COLL. MAGD. OXON.

Socio-Commensali.

CUM MUSCIPULA nostra, in *Murium* solummodò Perniciem exco-
gitata, mihimetipsi quoque in Damnum
cesserit; utpote quæ in Lucem prodierit
alienis Maculis abundè inquinata: Nugas
has, qualescunque sint, novis Typis man-
dare potius visum est, quàm Mendacis Præli
Errata agnoscere, æquè ac mea.

At vereor, *Juvenis dilectissime*, nè me *Li-
centiam* plusquam *Poeticam* sumpsisse credas,
dum tuo Nomine Opusculum hoc ausim
exornare, quod Iracundioribus quibusdam
vix in Patriæ tuæ Laudem confici videatur.

K 2

Hoc

Hoc si ita foret, neque ego dignus essem, qui in Gentem tam illustrem turpissimam facerem Contumeliam; nec Tu, qui eam in Te acciperes. Leviores autem sunt hæ ludicræ Musæ Exercitationes, quàm ut Famæ *Cambro-britannicæ* quicquam possent detrahere, aut ut Authorem

————— *Seria ducant*
In mala. —————

Fatendum quidem est, me humilior Argumentum è Populo Laudis fecundissimo cepisse, qui sublimiores potius *Epico Carmini* Imagines, quàm ridiculo Poemati Materiam suppeditasset. Præterquàm verò quod inclyta *Cambrorum Gesta* *Jocosæ* minùs conveniebant *Musæ*; haud Fas erat ea Linguâ Latinâ deterere, quæ non aliâ aptius possint exprimi, quàm quâ ipsi utebantur *Heroes*. Summa tamen Excusationis meæ (siquidem quibusdam Excusatione caruisse videar) hæc est; quod nihil aliud vellem, quam ut Antiquissimæ Gentis tuæ Dignitatem meritò ostentatam vindicarem.

Jampridem *Græcia* furtivos, undecunque potuit, Honores sibi arrogavit: Et parum contenta à *Chaldæis Astronomiam*, à *Phœnicibus*

bus Literas, à *Cretensibus* suum pœne *Fovem* transtulisse, adinventâ insuper 'M U S C I P U L A' imperfectam adhuc Gloriam voluit consummâsse. Cuinam idcirco *Britoni* Bilem non moveret, *Homerum*, qui haud ultra ter mille Annos abhinc scripsisse censetur, stupendam hanc Machinam nupero attribuisse Artifici, quæ longè vetustiori *Cambrorum* Astutiæ acceptam refert Originem? Hâc quidem de Causâ *Famæ* Gentis tuæ maturè prospiciendum esse duxi, nè aut *Græci Cambros* tuos æmulâ Vetustate exuperâsse viderentur; aut *Homeri* Faber suas à T A F F E I O vestro Laudes surriperet.

Quùm verò *Cambri tui* ob tot eximia Facinora justè inclaruerint, nil mirere, si anxius hæream quibus Te præsertim Encomiis, *Mi charissime Condiscipule*, celebrare Gestiam. In quo, & Patriæ, & Gentilitiæ, Virtutes tam ambiguâ commiscentur Elegantia, ut augurari vix liceat, utrùm plus Splendoris, Familiæ, an Nationi Tuæ sis allaturus. Obfirmatum in tuendis *Cambriæ* Tuæ *Juribus* Amorem, honestam in vindicandis Legum institutis Pertinaciam, piam in conservandâ *Ecclesiæ* Castissimæ Dignitate Fortitudinem, majores Tui Tibi derivârunt. Et quid non optimo Jure spondeat
sibi

sibi *Wallia*; dum accrescentem indiēs
 præcociſ Ingenii Gloriam non sine ſum-
 mæ Lætiâ prævideat; dum hæc eximia
 Virtutem, Semina accurata *MAGDA-
 LE NÆ* noſtræ Cura feliciffimis excolat
 Auſpiciis.

Cum dehinc ad ſubactam Maturitatem
 adoleverit Judicii Acumen, & inter majores
 Amicorum plauſus, tenuiores hæc meæ
 Laudes evanuerint; parvulum hoc mutæ
 Amicitie Pignus, ſubindè aſpicere ne de-
 digneris. Neque ſis proſuſ immemor,
 aut mei, aut

Actæ non alio Rege Puer' tia.

Sum

Omni Obſequio,

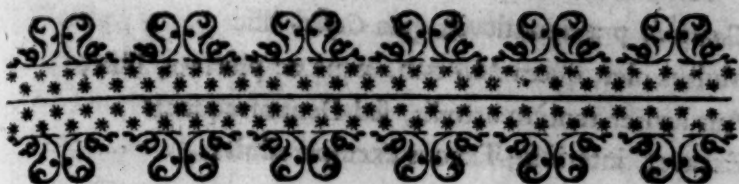
Tibi devinctiſſimus,

Magd. Coll.

Oxon,

1709.

E. Holdſworth.

MUSCIPULA.

Monticolam *Britonera*, qui primus Vincula *Muri*
 Finxit, & ingenioso occlusit Carcere Furem,
 Lethalesq; Dolos, & inextricabile Fatum,
 Musa, refer. Tu, *Phæbe* potens, (nam te quoq; quondam
Muribus infestum dixerunt *Smynthea* Vates)
 O! faveas; & tot *Cambrorum* è Montibus unum
 Accipiens vice *Pindi*, adsis, dum pingere Versu
 Res tenues, humilique juvat colludere Musâ.

Mus, inimicum Animal, prædari, & vivere raptò
 Suetum impunè diu, Spolii quâ innata Libido
 Jussèrat, erravit, sceleratam exercuit Artem
 Impavidus, saliensq; hinc illinc, cuncta maligno
 Corrupt Dente, & Patinâ malè lusit in omni.
 Nil erat intactum, sed ubiq; domesticus Hostia
 Assiduus conviva aderat, non Mœnia Furtis
 Obstare, aut Vectes poterant servare Placentas,
 Robustæve Fores; quâ non data Porta, peredit
 Ipse sibi introitum, Dapibusq; indulgit inemptis.

Pestis

Pestis at hæc totum dum serpsit inulta per Orbem;
Cambria præcipue flevit, quia *Casus* illic
 Multus olet, quem *Mus* non, æquè ac plurima, libat;
 Aut leviter tantum arrodit, sed Dente frequenti
 Excavat, interiusq; Domos exculpit edules:

Gens tota incensa est super his, Rabiesq; Dolorq;
 Discruciant Animos, frendent, Juga summa pererrant;
 Stare Loco ignorant, nam *Cambris* prona Furori
 Corda calent, subitâq; ignescunt Pectora bile,
 Cum Digitis, credas Animos quoque *Sulphure* tinctos.

Ergo jubente Irâ, dignas cum Sanguine Pœnas
 Sumere decretum est, sed quâ Ratione Larronem
 Tam cautum illaqueent, quo Vindice furta repellant
 Incertum; neq; *Felus* enim tua, *Cambre*, tueri
 Testa, nec adversis poterat succurrere Rebus.
 Illa quidem varias posuit circum Ora Cavernæ
 Insidias, tacitoq; Pede ad cava Limina repens
 Excubias egit; frustra: *Mus* nempe pusillo
 Corpore securus, tantò & præstantior Hoste
 Quo minor, intentum Prædæ si forte videret
 Custodem ante Fôres, retro irruit, inque recessus
 Aufugit curvos, atque invia *Felibus* Antrâ:
 Inde Caput metuens iterum proferre, nec ausus
 Excursus tentare novos, nisi Castra moveret
 Prædo, atq; omne aberat vigili cum *Fele* Periculum.

Sic *Cambri* (*Cambri* liceat componere *Muri*)
 Eludere Hostes, cum *Julius*, Orbe subacto,
 Imperio adjecit *Britonas*; sic nempe recessit
 Ad Latebras Gens tota, & inexpugnabile Vallum,
 Montes; sic sua Saxa inter, medioq; Ruinæ
 Delituit tuta, & desperans vincere, vinci
 Noluit; hinc priscos memorant longo Ordine *Patres*,
 Indomitæq; crepant Terras, Linguæq; Senectam.

Felinos igitur postquam *Mus* sæpius Ungues
 Fugerat, & *Britoni* Spes non erat ulla Salutis
 A Socio Belli, supremo in Limite Terræ
 Concilium accititur, quæ nunc *Menevia* plorat
 Curtatos Mitræ Titulos, & Nomen inane
 Semi-sepultæ Urbis; properant hinc inde frequentes
 Patresque, Procereque, & Odorum *Sulphure* Vulgus.

Tum Senior, cui sæpè suis in Montibus *Hircus*
 Prolixam invidit Barbam, cuiq; Ora Manusq;
Prisca incrustavit *Scabies*, spectabilis Aulâ
 Stat mediâ, fractus Senio, *Postiq;* reclinis
Cambrorum vexato Humeris; & Gutturæ ab imo
 Densas præcipitans Voces, non, "inquit aperto
 " De Bello, sed Furto agitur; non exterus Hostis,
 " Sed majus graviusq; Malum, nimis intus Hospes,
 " Compulit huc Populum; dominabitur usq; Tyrannus
 " *Mus* petulans? Vos ergo, *Patres*, venerabilis Ordo,
 " Quæis Patriæ pretiosa Salus, finite Dolores

L

" Con

- “ Consilio tantos, & si Spes ulla superfit,
 “ Propitias adhibite Manus; sic CADWALADERI
 “ Dum clarescat Honos, vestra hic quoq; Gloria crescet.

Dixit, & ante Oculos Fragmenta, & mucida tollens
 Frustula, Reliquias Furti, Monumenta Rapinæ,
 Exacuit *Cambrorum* Iras: Nunc æmulus Ardor
 Vindictæ, nunc Laudis Amor, sub Pectore *Patrum*
 Ardet, inauditam meditatur quisq; Ruinam
Muri, MUSCIPULAMq; statim extudit omne Cerebrum.

- At quidam ante alios notus Cognitione TAFPI,
 Et magis Ingenio celebris, cui WALLIA nunquam
 Æqualem peperit, *Faber* idem, idemq; *Senator*,
 “ Eximius, sic orsus erat; si Gloria Gentis
 “ *Cæseus* intereat, metuo ne tota *Colonus*
 “ Deficiat Cœna, & *Mense* Decus omne *secunda*
 “ Divitibus pereat; quoniam ergo *Wallica* Virtus,
 “ Et *Feles* nequeant superare hæc Monstra, fabrilis
 “ *Dextera* quid possit, quid *Machina* vafra, *Doliq;*
 “ Experiar; *Dolus*, an *Virtus*, quis in *Hoste* requirit?

Talia jactantem circumstant undique fixis
 Hærentes Oculis, speraraq; Gaudia læto
 Murmure certatim testantur, & unde Salutem
 Promissam expectent, rogitant, ardentq; doceri.

Ille Caput scalpens, (nam multum scalpere *Cambris*
 Expedit) horrendum subrisit, & Ora resolvens
 Talia Verba refert: "Cum fessus Membra Quieti
 "Hesternâ sub Nocte dedi, & Sopor obruit altus
 "Lumina, *Mus* audax sectatus, opinor, Odores
 "Quos non concoctus pingui exhalavit ab Ore
 "Cassens, accessit furtim, & Compage Solutis
 "Faucibus irrepsit, jamq; ipsa in Viscera lapsus,
 "Crudas Ventris Opes rapere, hesternamq; paravit
 "Heu! malè munito furari è Guttore Coenam.
 "Excussus subito Somnis, sub Dente Latronem,
 "Dum resiliere parat, pressi, frustra; rebellem
 "Mordaci Vinc'lo astrinxi. Sic Carcere *Murem*
 "Posse capi instructus, nova mox Ergastula, mecum
 "Hæc meditans, statui fabricare, Animoq; Catenas
 "Effinxi tales, mihi quas suggererat Oris
 "Captivus. Mirum O! quali regit omnia Lege
 "Dextra Arcana *Jovis*! Quàm cæcis Passibus errat
 "Causarum Series! Nobis *Mus* ipse Salutem
 "Invitus dedit, & quos attulit ante Dolores,
 "Tollere jam docuit; neve hunc habuisse Magistrum
 "Vos pudeat, *Patres*; *Fas est vel ab Hoste doceri.*

Hæc ubi dicta, Domum repetit, comitantur euntem
 Plaudentes Populi, atq; benigna Laboribus optant
 Omina. Tum celeri sua quisq; ad Limina Cursum
 Nuncius it, Laribusq; refert, que Munera *TÆFFI*
 Ingenio speranda forent; dumq; Ordine narrant

Omnia, dumq; Deis, ut tanta Incepta secudent,
 Vota ferunt, monita præfago Pectore *Filer*,
 Plus solito iufere, & (fi Fas credere Famæ)
 Sub Manibus Matrum falere Coagula Lactis.

Intereà TAFPI Manibusq; Animog; viciffim
 Infat magno Operi, & Divina Palladis *Arte*
 MUSCIPULAM *adificat*; fit Machina mira, novaq;
 Induitur Vultus Specie Tragi-comica Moles.

Quin age; fi tibi, Mufa, vacat, Spectacula pandas
 Infantis Fabricæ, & percurrens fingula, totam
 Compagem expedias. Quadrati Lamina Ligni
 Summum intumq; tegit; Filorum Peritus Ordo
 Munit utrumque latus, parvifq; ori fulta Columnis
 Stat Domus, Intritus patet infidofus, Amicum
 Muribus Hoftium oftentans; fed defuper hofres
 Janua, Perniciem mittens, tennq; Ruina
 Suspensa eft Filo; (ufq; adeo futa Stamina *Paltra*
 Muribus intexunt, & pendent omnia Filo.)
 In fummo Tecti, mediaq; in Parte Tabellæ,
 Stat Lignum erectum, fciffa cum Vertice, cui *Trabs*
 Parvula transversim inferitur, iufteque libratas
 Utrinq; extendit Palmas, quarum altera quantum
 Deprimitur, tantum annexam levat altera Portam,
 Interiore Domo, per Tecti exile Foramen
 Demiffum pendet Ferrum, quod mobile ludit
 Huc illuc facili Taftu; curvatur in Hamum

Infima

Infima Pars, Escamq; tenet; Pars altera prendit
 Perfidiosa Trabem extremam; ac cum senserit Hostem
 Lethales gustasse Cibus, Mōra nulla solutam
 Dimittit Portam, primumq; ulenscitur Ictum.

His itā dispositis, pendentem prothius Hamum
 Induit Infidiis TAPPI, exitiosaq; Muri
 Ipsa Alimenta facit; sed quō fragrantior esset
 Caseus, & Murem invitarer longius, Escam
 Fatalem torret Flammis, Vimq; addit Odori.

Et jam Nox memoranda aderat, cum fessa Cubili
 Membra levans TAPPI, juxta Pulvinar amicam
 MUSCIPULAM statuit, fidoq; Satellite tutus
 Indulgit facili Somno. Gens improba, Mures
 Lascivi interea exiliunt, Noctiq; silentis
 Præsidio confisi errant; tum Naribus acer
 Mus quidam, Dux eximius, Dñs natus iniquis,
 Castra inimica petit, quō grato Flamine totus
 Caseus allexit. Venienti prima resistunt
 Clathra, aditumq; negant; sed turpem ferre repulsam
 Ille indignatus, Minima ferrea circum
 Curstat, & crispas Nasum, introitumq; sagaci
 Explorat Barbā; jamq; irremabile Limen
 Ingressus, Votiq; potens, tristam arripit Escam,
 Exitiumq; vorat lætus, potiturq; Ruina.

TAPPI,

TAFFI, exaudito Strepitu, quem pendula Porta
 Lapsa dedit, cubito erigitur, Thalamoq; triumphans
 Exilit, impatiens discendi, quis novus Hospes
 Venerat. Interea furit intus *Rediculus Mus*,
 Et Fronte, & Pedibus pugnat, jamq; intervallis
 Clathrorum Caput impingit, Ferrumq; fatigat
 Dentibus insanis. Sic olim in Retia *Marsus*
 Actus Aper, fremit horrendus, sinuosq; quassat
 Vincula, Ludibrium Catulis, diffusa per Armos,
 Et Spuma, arreque rigent in Pectore Scæ.

Postera Lux oritur, decurrunt Montibus altis
 Præcipites *Gambri*, nam cunctas venit ad Aures
 Res nova; quippe *Afinus*, solitâ Gravitate remissâ,
 Et jam Pigritiæ oblitus, lascivior *Hedo*
 Ascendit Montem, quâ *Cambrum*, dissonus Ore,
Præconem simulans, ter rauco Gutturæ rudens,
 Te celebrat, TAFFI, ter publica narrat Amicis
 Gaudia. *Bubo* etiam (*Cambrorum* dictus ab illo
 Tempore *Legatus*) per Compita ubique, per Urbes,
 Totâ Nocte errans, Rostrum ferale Fenestris
 Stridulus impegit, cecinitq; instantia Muri
 Funera. *Passuriunt Montes*; atq; agmine denso
Penbrochie multus ruit Incola, *Merviniæque*
 Quiq; tenent *Bonium*, & *Mariduni* Mocnia Vate
 Incluta *Merlino*; veniunt fœcunda *Glamorgan*
 Quos alit, & *Vaga* potor, rigidusq; Colonus
Gomerici Montis. Tum circumstante Coronâ,

Illudit

Illudit capto TAFFI, iratumq; laceffens,

" Nequicquam lucteris, (ait) damnaberis *Ara*

" *Victima prima mee, memoriq; hæc Limina tinges*

" *Sanguine; Spes nulla est, retrò fugientibus obstant*

" *Non exarandi Postes: Dabis, improbe, Pænas*

" *Pro Meritis, Vitamq; simul cum Carcere linquet.*

Vix ea fatus erat, cùm Ludicra *Felis* aprico
Culmine defiliit Tecti, quò sæpe solebat,
Cruribus extensis, molli languescere Luxu.
Aspicit instantem Captivus, & erigit Aures,
Gibbosq; riget Tergo, nec Limen apertum
Jam tentare audet, sed in ipso Carcere solam
Spem Libertatis ponens, sua Vincula prensat
Unguibus hamatis, Pedibusq; tenacibus hæret.
Excuritur tamen; & *Felis* rapidissima Prædæ
Involat, & frustra luctantem evadere sævo
Implicat Amplexu, crudeliaq; Oscula figit.
Nulla datur Requies; agili Sinuamine Caudæ
Gaudia testatur Victrix, & flexile Corpus
Lascivo versans Saltu, modò Corpore prono
Attentè invigilat *Muri*, modò Colla benignis
Unguiculis leviter palpans, mentitur Amorem
Dum lacerare parat; variâ sic Arte jocosam
Barbariem exercet, lepidâq; Tyrannide ludit.

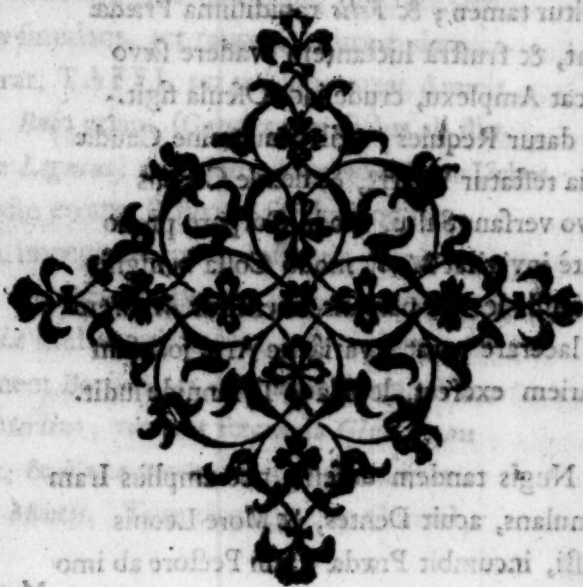
At Nugis tandem defessa, nec ampliùs Iram
Dissimulans, acuit Dentes, & More Leonis
Impasti, ingumbit Prædæ: jam Pectore ab imo

Murmurat,

Murmurat, & tremulos Artus, & Sanguine sparsa
Viscera dilaniat. Plebs circumfusa Cnorem
Invisum aspiciens, latis Clamoribus implent
Æthera; Clamoresq; Echo, *Cambria* Incola Terræ,
Læta refert; resonant *Plinlimmonus* ardua Moles,
Et *Breckin*, & *Snowdon*; Vicina ad Sidera ferrur
Plausus, & ingenti strepit *Offa Fossa* Tumultu.

Tu, TAFFI, æternum vives; tua Munera *Cambri*
Nunc etiam celebrant, quotiesq; revolvitur Annus,
Te memorant; Patrium Gens grata tuetur Honorem,
Festivoq; ornat redolentia Tempora P O R R O.

F I N I S.

TENTAMEN

DE

Arte Poetica.

AUTHORE

Comite de MULGRAVE,

Regis nuper JACOBI II.

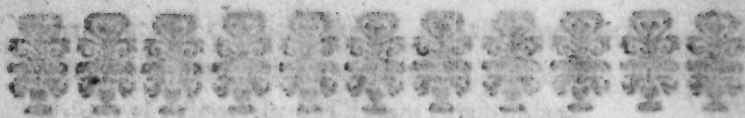
Hospitii Regii Camerario magno, à
Secretioribus Consiliis, &c.

Exinde Marchione Normanbiæ, Ducisque
Buckinghamiæ.

Ex Anglico Latinè Redditum,
per J. N. M. A.

M

TENTAMEN

DE

Arte Poetica.

AUTHOR

Comite de MULGRAVE

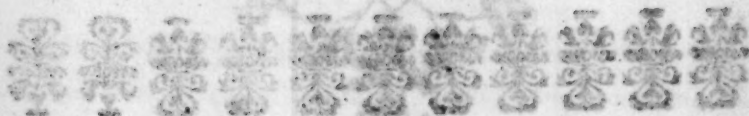
Regis nuper Jacobi II.

Hospiti Regii Camerario magno, &
Secretarius Consilii, &c.

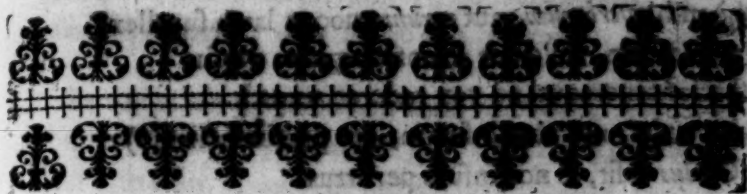
Exinde Mathematico Normandiae, Ducisque
Buckinghamiae.

Ex Anglico Latine & Germanice

per J. M. A. A.

M

TENTAMEN

DE

Arte Poetica.

Inter opes varias quæis mens, humana superbit,
Fert primam rectè scribendi gloria palmam:

Nec genus est ullum, ceu *fructum*, sive *laborem*

Species, (laus magna, at magno molimine constat,)

Conferri ex minima quod possit parte *Poesi* :

Tantum extat, *gressuque* artes supereminet omnes.

Sed procul à me sit furor impius ille, profano

Scriptorum ut *ulgo*, pede si quis claudere certo

Vericulos possit, *timituque* impleat aures

Barbarico, *sacri* dem nominis hujus honorem.

Non vis plus justâ calefacti parte cerebri

Igne sufficiat, vani quæ ad fulguris instar

Perstringitque oculos, medioque *extinguitur* ictu,

Ingenii *verus* vigor, ac vena æmula Solis

Æternum nitet, ac *proprio* fulgore coruscat ;

Nunc rutilum condit caput inter nubila, victor

TENTAMEN DE

Continuò erumpit, mare, tellus, æthera rident.
Quò mihi *verborum*, aut *rèrum* quoque lauta supellex?
Quò metrum, dulcique fluentes agmina versus
Asperior teneras uti nè vox raderet aures?
(Sunt *vulgi*, nec abesse feram, aut præsentia laudo)
Si *Genius* desit, si non infusa per artus
Mens agitet molem, & se corpore misceat, ingens
Nature sequitur ceu *nutum* machina Mundi?
Entheus ille calor percurrit singula, verbis
Major, & ingenio sublimior, & *Genitorem*
Cælestem referens, oculis *impervius* ipse
Cuncta aperit, pingitque omnes, neque pingitur ulli.

Nympha potens, hominum requies, divùmque voluptas,
Quas habitas sedes? cerebri num credere fas est
Angusto hospitio *tantum* se includere *Numen*?
Quòve *proterva* fugis, multum *aspernata* vocantem
Cum te difficilem, *duramque* per oria ploro?
Unde redis? nec opinantem quâ lege revisis,
Intentumque aliò, non dextro tempore cogis
Ad juga? tum pendent opera interrupta, *diei*
Languent *officia*, & spernuntur gaudia *noctis*.
Sentio jam — sed *lenis* ades, cohibeque furorem:
Judicium sine *natura* torpetque, jacetque;
Hæc sine judicio tantum est speciosa *phrenesis*.
Judicio *acri* opus est, partes quod se addit in omnes,
Quod *mores* hominum, quod *res*, quod temperat *orbem*,
Nedum ut scribendi tenui in ratione gubernet.
Pluma velut calami, vel arundinis, illa volatum

Promovet, hoc acuit ferrum, vi, pondere donat,
Hæc cordi arreptit, mentis ratio occupat arcem.

In varias hîc ut describam carmina classes,

* Cum numeris, pedibusque suis, cœpti exigit ordo.

Sed quis enim sanus velit hoc decurrere campo

Per quem magnus equos || *Venusini* flexit alumnus?

Illius auspiciis scandas Heliconâ virentem,

Instruit exemplo qui vatem, moribus ornat,

Legibus emendat : *mendax* imitator, ut *Echô*,

Quid nisi verborum formas *manco* ordine reddit?

Solenne est, fateor, seniorum scripta profanâ

Compilare manu, [sic vasa argentea servi

Cùm furto abstulerint permutant *signa*, *notasque*,

Proque suis jactant] sed quis sibi cui pudor ac frons

Tam *miseris* opibus tam insigni fraude *placeret*?

Hoc jure & *Sophoclem* totum sibi vindicet Actor,

† *Oedipodem* si tu transcripseris Autor habetis,

Quanto is qui memori recitavit mente Theatro?

Verùm aliquos liquit vindemia plena racemos,

Fas etiam nobis acquirere pauca, *refixit*

Desuetudo aliquas, tempus, *nova* crimina, *leges*

Procudère novas : sic rerum *postulat* usus.

Quid furto hîc *Satyram*, cui tot *patrimonia* pascas?

Cùm vix ulla malis sit terra feracior herbis?

Quot nec *Nilus* alit cùm incurfent undique *monstra*?

Sed neque, *plebs vatum*, vobis permitto timere,

Nec

* *Divisio Poematis.*

|| *Horatius.*

† *Pro quavis Tragædia.*

Nec *vacat*, aut *Satyræ* est morientes *figere muscas*;
 Destinat his operam, qui aliqua virtute *merentur*,
 In melius *flecti* dociles, monitoribus æqui.

* *Carminibus* primum *fervent hic omnia*, gaudet
 Carmine quisque suo *Crispinus, Apolline* nullo,
 Nec mora, nec requies, cuiusque est obuius usquam,
 Ignotum *tristemve* petens, discrimine nullo,
 Ense velut stricto *incurrit*, vimque *auribus* infert.
 Hic multos *brevitas*, *speciesque* inducit hiantes,
 Verum alius labor expertis, ac fronte videtur,
 Nec tenerum magis est genus, aut *operosus* ullum.
 Namque uti cum filo gemmas longo ordine *nectis*,
 † (*Dilectæ armillas*, teretive *monilia* collo)
Mendosas numerus tegit, ac *vicinia*; fiat
 Annulus, hoc *unum* ostentes, nubecula quævis
Apparet, vitiumque oculis *subjecta fatetur*;
 Sic nisi cuncta nitent in carmine, *fordet*; habenda
 Verborum *est ratio*, ut ne *arcessita*, locisque
Mota, minus *propria*, aut immodulata, *trahantur*.
Dictio sit facilis, sublimis carmine *sensus*,
 Ut neque *serpat* humi *stylus*, aut mens *nubila* capter.
 Cum *sensum* cum *verba* poliveris, altera cura est
 Ut *lateat* labor, & *casus* ferat *artis* honorem:
 Tale unum ostendas, & *Phyllida* solus habeto.
 Præcipue, & partes hæc regula spectat in omnes,

Fada

* *Carmina* propriè dicta vel *Cantilena*.

† *Summa artis cantilenam componere*.

*Fæda procul fugias, obsecrandæ nomina; scuta
 Ingenio defectus ad hoc decurrit asylum.
 Polluit ingenium sic Vates nobile, ferus
 Qui sapuit, moriens sic spurca volumina flevit,
 Ipsius ut credam consura ignescere Manes.
 Non quod circuitu blando insinuata voluptas
 Displiceat senibus, moveat fastidia castis:
 Verùm immundities, tanta est incitia, ceptis
 Officit ipsa suis, congestum ut inutile lignum
 Obruit inceptas cumulato fomite flammæ.*

* Insurgit graviore tono gravioribus aptus
 Materis Elegus, virtutis pangit honores,
 Ingenii, formæ decus; & solatia luctus
 Exigua, heu! spreto quoties deflevit Amores!
 Nequicquam, nam quæ lenita est fœmina versu?
 Mentis inops stolidos, varios mutabilis ipsa,
 Absurdos sine corde sonos, sine mente figuras,
 (Tetrior haud Stygiis pestis caput extulit undis)
 Ultrò ambit mulier, mulier se agnoscit in illis.
 Sed melius meritis laudi est censura nocentum,
 Arrogat & pretium vilis plebecula paucis:
 Quæ favet ingenio, quæ vatem cernit in ædo
 Æterno illam Elegus donabit gratus honore,
 Cedet Laura loco, dediscet fama Corinna m.
 Sed quò transversum, quæ nunc per devia raptas

Im:

* Elegi.

Improbe Amor ? sine me spatiis decurrere cœptis,
 Non equidem in genere hoc vel vim vel verba requiro,
 Nostratum hæc laus est, sed adhuc majore caremus;
 Flumineos quāquam vincas dulcedine cygnos,
 Et proprios habeant vel disticha cuncta lepores,
 (Qualia plura, brevi peritura, per ora feruntur)
 Si junctura deest, junctis si partibus ordo,
 Altior it sensim, ni copula quæque priori,
 Ut qui fallenti scandit viridaria clivo,
 Nitenti in plano similis, simul ardua ventum est
 Prospectum attonito circumspicit ore, stupetque
 Inscius ad tantum se pervenisse cacumen.
 Hoc Epigramma voces, des nomen quodlibet illi:
 Non est artis opus, non est Elegia, quali
 Flexisti rigidum, * vates divine, tyrannum:
 Infensos || alius procures, Regemque superbum
 Colliculo in celebri mansura in fœdera traxit.

Ut Bellator equis sonitum simul arma dedere
 Huc profultat, & huc, micat auribus, & tremit artus,
 Ipsum equitem terret tanquam excussurus in auras,
 † Pindarica attonitum sic versant æstra Poetam:
 Is furoꝝ est Musæ cum implevit mentem animumque.
 Æmulus hinc veterum ‡ novus omnia puncta tulisset,

|| Pin-

* Panegyris Walleri Cromwellio dicata.

|| Poema Denhamii equitis elegantissimum, Coopers-hill dictum, prope Windsoram, ubi celebris quæ vulgò Magna Char-

† Pindarica.

‡ Couleius.

* *Pindarici* fontis qui non expalluit haustus;
 Si non *vulgari* percussa, heu! verba *monita*
Detraherent pretium mansura in secula *venae*.
 Infanire quidem *licet* hoc in carmine, verum
 Infanire *deceat* certâ, ratione, modoque.
 Vehementes sensus, liquido sed flumine verba
 Lucida procurrant; sin hâc in parte *severus*
 Exactor videar, *natura* constar, & *ausu*.
 Hoc opus, ingenium campo dominatur apertis
 Et data *Pindarica*, summa indulgentia *Musa*.

|| Cùm neque *mos*, neque *lex*, torva aut *sapientia* profuit,
 Labenti in pejus *Satyræ* succurritur orbi:
 Hæc docet exemplis animos, dum pectora mulcet,
 Venam aperit *ridens*, & *grato* vulnere sanat.
 Dicta prius non hâc repetendum tollere paucos
 Contentis solum dilecto è corpore nævos.
 † Huic non eloquium, non lecta vocabula curæ,
 Materiam *rigidam* parili sermone notanti;
 Ille merum è plauistro jactat pus, atque venenum;
 Stultus utrisque labor; nunquam hæc te regula fallit,
 Ut *Stylus*, & *cultus*, sit *splendidus*, atque *virilis*,
Leviaque immanes commendent carmina *sensus*.

N

SI

* *Lemma* præfixum *Pindaricis* *Odis* *Couleii*.

|| *Satyræ*.

† In *Satyræ* *verborum* & *numeriorum* *ratio* *habenda*.

Indignans potant repulit, jam jamque videtur
 Desiit, & nimbos superans laetæ æthere totos :
 Sic, impar licet, aggreditur Musa espere dictum,
 Invidiam * Cathedris, odium motura Poetis;
 || Illis ita modum supra est, losique venenum
 Moribus inspirant, sed quis succentescat equus
 Frænantis audaces, dociles meliora monenti?
 Quid agere iusanis paulum adhs, diva, Theatris
 Principio, reseres que præcepere Magistri
 Ut persona, locus, res, hora coherent apte,
 Sunt hæc nota satis, sed, quæ infortunia Legum,
 Observata parum, ad communia scripta relego,
 Sat nostros vix tacta aliis monuisse Britannos.
 † Si visum ut solus quid secum differat Actor,
 Sit breve, sit graviter compositi, ita flagitat usus
 Communis vitæ; nosser, cùm desit Achates,
 Arcanos gestit podio omni credere sensus;
 Nec refert, si sub specie narrantis amicus,
 Enarret nobis; fluere ex re occasio debet,
 Ut tandem miseros cùm Phædra fatetur Amores.
 ‡ Exultat bona pars juvenilibus usque Figuris,
 Naturam sperpunt, spernit Naturaviciissim,
 ipsa suis pollens opibus, nihil indiga fuci :

N 2

Hjs

* Remittit Horatius Demetrium Tigellium ad Discipularum
 Cathedras.

|| Dictum de apibus apud Virgilium.

† De Soliloquiis : ut brevitas, & rara sint.

‡ De Figuris & Metaphoris.

* His locus est *cantristēm hyemem, fluviosque rapaces,*
Aut lucum, & rivos, vel amœna rosaria pingis.
 Sed cū *declamat summus dolor, ira perorat,*
In numerum cantat spiritus, moribundus Amator,
Quem non hæc lapidem moveant? quàm febilis Heros,
Vitam exhalanti cui jam vacat esse deserto?
 Dicta seni in *cymba* jacet importuna *Charontis,*
 || Verū in Colloquiis cornicum lumina figunt
 † Tū verò *ludit rabies, luctusque cacinнат:*
 Utque vices variant *pueri* super ære canoro,
 Sive lubet magis ex compactâ subere plumâ,
 Illa volat, volitatque, volat volitatque per auras,
 Itque reditque viam *toties*, stupet *inscia* turba,
 Impubesque manus, mirata volatile *suber;*
 Mutua sic *Tragici* ludunt: quis talia spectans
 Temperetê *plausu*? sed quo vos nomine dicam
 Naturæ, ac sanis jurati sensibus hostes?
 ‡ Vac, actor, *rythmo* *improbare* *Tragœdia* bella est:
 Communis sensus cū sit scintillula, mille
 Artibus ac miserum liceat eū extundere victum,
 Quæ versant *furia*, ut *mendica infamia* vobis,
 Ut *contempta fames* placeat? quæ plurima turba
 Ignorant olei quanti *drama*, atque laboris:

Ingeni

• *Is locus est ferè solum in Descriptionibus.*

|| *Objecto,*

† *Resp,*

‡ *Ironice,*

Ingenij felix, verborum flumine puro,
 Qui legit *veteres*, *aulam* perspexit, & *urbem*,
 Quin & *Nature* rimans penetralla sensus
 Eruit arcanos, *novaque* hinc miracula promit:
 Ille onus hoc latus subeat, speretque *reposci*,
 Invidiam spernat, *Criticis* medium exerat unguem.

|| Ut rectè, ut propriè roget, ac respondeat Actor,
Socratica solæ poterunt ostendere chartæ:

Tantum non latuit *Romam* ars, vix cognita nostris,
 Nequicquam obnixis vitioso *emergere* sæclo.
 Hic tamen, ut patriæ meritos solvamus Honores,
 Dirigit obscuros vatûm † par nobile gressus,
 Syblikes, quantum non noxia tempora *tardant*,
 Incultique *hebetant* mores, *perituraque* lingua:
 Fessa tamen recreant *alienis* pectora curis,
 Vel * *Crasso* excutiant risum lachrymasque †† *Catoni*.
 Nocturnâ hos versate manu, versate diurnâ,
 Spectate interdum, feris legite inde lucernis,
 Æra periti auro, *tumidumque* abscindere *sædulo*.

** *FABULA* contulerit multûm meditata potenter,
 Illecti hâc solâ nonnunquam *aulæ* manemus.

Stoi-

|| *Precepta & exempla Dialogorum* è *Socraticis*, *Lucianisque* petenda.

† *Shakespear & Fletcher præstantissimi Poeta Dramatici apud Anglos.*

* *Qui nunquam risisse perhibetur, & inde cognoscendum habuit.*

†† *Veritum Stoicis flere.*

** *De Fabula.*

† Stoica sollicitam neu ludant somnia mentem,
 Ut tibi *perfectè sapiens*, fortisve, bonusve,
 Ponatur : laudiest *Pictura*, sive *Poesi*,
 Naturæ nescire *modum* ? facit ille *Gigantem*,
 Non *hominem*, ignotum terris, & *amabile monstrum*.
 Denique tale nihil peperit Natura : subesse
 Culpam opus est, ut nè *immeritò* cecidisse feratur,
 Sed *lapsus*, venia, & lachrymis, dignissimus, *Horos*

* Nec satis est tota ut recto stet Fabula talo,
 Scit scenæ teneræ *sua* Fabula : divitis Horti
 Magnificam exornat velut *area* quæque figuram.
 Multus & in parvis labor est ; circumspice partes,
 Cuique reponere *suas* veneres, in imagine prima
 Ut vultûs signat vestigia creta futuri.
 Nec te poeniteat modulum diffingere, si res
 Suadet, pars operæ est non parva *litura* Poetis.

|| Solliciti plures dicendi ubi *lumina* ponant,
 (Purpureos longo collectos tempore pannos,) Sit
Personis faciunt vim, *convenientia* mittunt,
Facundè absurdi ; te consule *sedulus* ipsum,
 Quis sensus foret in *parili* tibi forte jacenti :
 Quod peris, *intus* habes, *foecundum* concute pectus.

† Non querendi sunt perfecti Characteres, Stoicorum in mo-
 rem, qui nullum omnino nævum sapienti suo inesse patiuntur.

* De Scenis præcipuis.

|| De Luminibus quæ vocantur, Orationis.

* Sit limata licet teneam comœdia ad unguem,
Non tamen hic operum finis; sæpe actor agitur
Ipse, docendus uti genus addat sensibus aptum;
Si piget ad tenues animum submittere curas,
Immerita ingenuos occident Sibila Vates.

|| Si nova difficili persona addenda Theatro,
Non unum effingas † Crispinum, ac simulator in *artum*
Defiliis, ales prostrata cadavera spernit

Nobilis, insultat ferali carmine *bubo*,
Vulgare est Monstrum devilor ineptus ineptus.
Verùm ut apes pictis in saltibus omnia libant,
Mel inde, hinc ceras, & miscent utilo dulci;
Personam ex multis sic texas sedulus unam,
(Est seges ampla satis, *vati* & *respondet avaro* :)
‡ Fert palmum hîc, sensa ut promam liberrima, Miles,
Helluo, vanus, adulator, comes usque facetus.
Illo gaudet eques, *vicies* repetitus amatur,
Vix antea cta parent, vix postera proferet ætas.

Sæpe & sic venâ *rapitur* torrente Pœta,
Ingenii ut *fatuas* personas flumen inundet.

Rusticus

* De Actoribus formandis.

|| De Characteribus Novis ut ne Comœdia Veteris in morem unum quemvis designent.

† Pro quovis inepto.

‡ Falstaff celebris character Comicus apud Shakesperum.

*Rusticus Urbani speciem fert, servus, honesti,
 Non sua dicta crepat, subitoque ut numine plenus
 Morio quisque sapit: nisi quadrant dicta loquentis
 Personæ, risum moveas mihi forte, sed ipse
 Rideris, Scriptor: curâ ipsa enascitur error,
 * Cum salibus nimius lassas onerantibus aures,
 Sedulitate urget, movet ac fastidia vates:
 Exprimat ut mores caput est, tum deinde Lepores
 Inspersgat Parcus, cum lumine misceat umbram.*

|| Sed quia quos fugiunt præcepta, exempla movebunt,
 Ecce brevi in tabula, ne postera nesciat ætas.
 Ora habitusque virum, nostris quæ forma poetis:
*Inversos sensus, Scenæ ac portenta videre est.
 Lampades ut primum accensæ, ac aulæa recedunt,
 Soliloquus longum placido sermone perorat,
 Et tenui eventus cunctos examine librat:
 Conticuit simul is tandem (quæ cura decoris)
 Ad litui sonitum fugitans inducitur heros;
 Obvius hîc Nympha (miranda potentia facti!).
 Deperit intuitu primo, rasisque dolorem
 Antithetis probat, & turbati pectoris æstus.
 Cum subito infelix casus divulsit Amantes,
 Ignotus nobis, (scit vates omnia) solus,*

Ager,

* Modus differiis adhibendus.

|| Imago ridicula Tragædiæ recentioris.

Ager, Zelotypos concepit protinus ignis, et
 Mox (ut Rivali placeat) juvat ire sub umbras.
 Sed prius & Caelos & conscia Sydera testans,
 Absenti Nymphæ flammæ longo ordine narrat:
 Rivalique suæ moriens commendat Amores.
 Cum (monitu Jovis) ille supervenit, & grave telum
 Serò inhibet, casuque animum percussus acerbo,
 Invidet ignoto sibi pulchræ mortis Honorem;
 Continuo incensus fumantem corripit ensen,
 Non illum flectet Genitor, dulcèsque Hymenæi,
 Nec moritura super crudeli funere Virgo,
 Quin, Heroo ictu, media inter viscera condat,
 Vicit Amor Letiæ, plaususque immensa Cupido.
 Fortunati ambo,
 Quænam hæc monstra putem, non his opus humida laurus,
 Sulphura cum tædis, dira ut portenta pientur.
 Candidus hæc ubi commonui, quidam inquit ineptus,
 * Deperit hic *Veteres*, nos nostraque lividus odit:
 (Sic Spectatores lumen delicta Poetæ.)
 || Tun' vitio affectum potes hunc mihi vertere? rectè
 Judicium totâ cum de ratione Theatri
 Vix nisi sana ferat, studio, invidiæque remota,
 Posteritas? oculos nam quæ mentesque morantur,
 Saltator, cultus peregrinus, machina præceps,

O

Ita-

* Object.
 || Res. ponsf.

¶ Horatium O. Virgilium.
 || Cæcilius Gallus etc.

Italici cantus, puerilis membra rythmi,
 (Imbecilla nimis ruituri fulcra Theatri)
 Languescunt, & quid apud Teros valitura nepotes?
 Quondam etiam illis redit in praeordia sensus
 * Jam tandem *stans* praerupta per ardua montis
 Acrium lasso jurat insedisse cacumen.
 Secreti hinc *Epici* Divum potiuntur honores
 Luctantesque infra *tranquillo* lumine ridem
 Quis dubitet cunctas *Epica* quin carmine *vires*
 Exerat, ingenio metas figatque supremas,
 Rerum *sancta Parent*, cum post tentamina mille,
 Innumeros *nisi* post temporis infiniti,
 † Vix tandem ediderit *binos*? sacri horror in ipsis
Nominibus, neque enim est ea fas proferre profanis.
 Quantum *Atlas* nanum transcendit corpore, quanto
 Delirus sapiente relinquitur intervallo,
 Tantum inter cunctos extat *parabile* & *atres*
 Fama *ambip*, *Favor*, ac *plausus* comitantur *tuites*.
 Forte & in aeterna jacuissent *secula nocte*
 Inscia quâ fierent ante haec *miracula*, *vistas* ||
Indus uti pelago spectans *Imare* carinas
 Si non || *Bosfutus* sacros penetrare recessus
 Ausus, qui numeri, pandens, quia carminis *ordo*,

Unde

* Poema Epicum.

† Homerum & Virgilium.

|| Criticus Gallicus celeberrimus.

* Odo
|| R. 1700

Unde parentur opes, & quâ virtute subacta
 Semina missa solo caput inter nubila condant.
 Certe aliquis Divûm, nostro qui consulit ævo.
 Per *Labyrintheos* texit vestigia flexus.
 Strata via est, nemon' carpit duce, & *auspice* tanto?
 Quid juvat *Hesperidum* heu! *dives prospectus* in hortos,
 Si vetitum, ut *sacros*, neque mens decerpere fructus!
 Quis cunctas, animi felix, complectitur artes?
 Quis rationem, *audax causâ*, superevolat ipsam,
 Æthereumque regit *certo* moderamine cursum?
 Judicium ingenio quis miscuit arte *Maronis*,
 Nusquam deficiens, nullâque in parte redundans?
 Qui conferre potest quod non * *Dauidæidos* auctor,
 || *Primævi* aut *melius* cecinit qui fata *Parentis*,
 † Vel *Solymas* captas, ‡ vel qui celebravit *Elijam*,
 Incipiat, sed plura manent, quæ viribus *istis*,
 Et tenui venâ nos ut majora *tacemus*.

* *Conleius*.

|| *Miltonus*.

† *Tasso*.

‡ *Spencerus*.

F I N I S.

Unde parantur opes, & quæ virtute subacta
 Semina mille solo caput inter nuda condant.
 Certe anquis Divum, nostro qui consilii xvo.
 Per fastidia textu vestigia ferat.
 Si via est, neminem, caput ducit, & nescit tanta
 Quid iuvat Hesperidum heri? dicit prope, dicit in hortis,
 Si verum, ut faceret, neque minus decerpere fructus
 Quis curas, animi solus, complectitur artes? & nescit
 Quis rationem, unde tantis, supercavalat ipsam, & nescit
 Hæc cumque regie curæ moderamine curant, in curæ
 Iudicium in prælio quis nescit arte Maronem, & nescit
 Nescitum deficient, nullæque in parte redundans fiamus
 Qui contemne potest quod non? Davidides auctor, & nescit
 // Præter aut milia decem, quæ sata Latinitas, & nescit
 + Vel septem capras, + vel qui celebravit Elysium, & nescit
 Incipit, sed plura manent, quæ videri sibi, & nescit
 Et tenui venis nos ut mioris, & nescit

* Continuum.
 // Minus.
 + Tota.
 + Septem.

F I N I S.